

9

ARBUÇIES

Dies 16, 17, 18 i 19 d'agost

FESTA MAJOR 1980.

Biblioteca Rafael Vilà i Barnils-Arbú

1351543352

Foto GARRIGA

- 1.- Perxada no es fa responsable ni sotascriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'editorial, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.
- 2.- La revista resta oberta a tothom i convida al diàleg, la discussió i a la llibertat d'opinió, sense cap més límit que la correcció i el respecte entre els opinants.
- 3.- Publicarem íntegres o la part essencial, si són molt extenses, de les cartes que ens arribin amb la deguda identificació -nom, adreça i número de carnet d'identitat- si bé respectarem els pseudònims que se'ns proposin. Recomanem als lectors que s'esforcin en reduir l'extensió de llurs cartes: com més / breus, més probable serà que puguem publicar-les íntegrament.
- 4.- Aquest número de juliol-agost, serà gratuït, s'autofinancia amb els diners dels col.laboradors del programa de Festa Major. Per tant, i per efectes de subscripció a Perxada, aquest número no compta. Se'n fa una tirada de 1.500 exemplars, que abastiran totes les famílies del poble i forasters.

novetats a la família perxada

PERXADA està de festa, la nostra companya d'equip Glòria se'ns casa. Esperem que una entrevistadora i un impressor plegats almenys ens facin una postal des de les terres que recorreran durant el / seu viatge de noces.

També el nostre col.laborador Zum-Zum, pare-creador i hereu amb tots els mèrits de Serves and company, ha passat per l'altar. I tot i que en viure a la gran ciutat hi trobi nous serves, creiem / sens cap mena de dubte, que no seran -ni de bon tros- tan bons com els de ca nostra.

L'enhorabona a tots i com diu la cançó "que tingueu sort i que la vida us doni un camí ben llarg".

L'EQUIP

Aquest any, a proposta de la gent encarregada d'organitzar la Festa Major, el Programa oficial d'actes d'aquestes festes s'enclou dins la Revista. Les raons que poden justificar aquesta variació / respecte d'altres anys creiem que són vàlides: aprofitar el fet de la circulació d'una revista local, i d'aquesta manera abaratir costos. Es pot argumentar que el Programa s'autofinançava mitjançant la propaganda. Ara bé, la propaganda, els anuncis, eren cars per a moltes butxaques. Aquest any tothom qui vulgui, s'haurà pogut anunciar, amb la particularitat que és considerat un col.laborador, no un anunciant, i que el preu d'aquesta col.laboració-anunci és relativament reduït. Resumint, s'ha intentat estalviar sense perdre capacitat d'a tracció i de comunicació.

Com a nota a part, i a efectes de subscripció de Perxada, / aquest número, per ser franc per a tothom, no compta.

Després d'aquestes puntualitzacions, voldríem expressar algunes idees sobre la Festa Major. El fet d'incorporar en aquestes pàgines el Programa d'aquest any, no vol dir que hi combreguem, almenys per a nosaltres. No discutim aquest Programa ni aquesta Festa-80. Estem en desacord amb certs aspectes estructurals, no cojunturals, de la Festa Major.

1.- En celebrar-se al bell mig de les vacances de la major / part del poble, creiem que li treu audiència. Que és una època de molt foraster? És cert. Però també n'hi ha quinze dies abans o després.

2.- Com la majoria de festes ha perdut popularitat, no ja en el sentit que a la gent no li interessa i "passa" d'aquestes "festes", que de tot hi ha; sinó en el sentit que són, cada / any més, unes festes cares, un vespre de ball per a una pare de família no pot costar, només de dret d'entrada, 600 o 700 pessetes. El nostre poble, per desgràcia i per ser inevitable, comença a saber què vol dir crisi i atur. I la Festa Major no pot ignorar aquestes circumstàncies. Ha d'estar a l'abast de tothom. Ha d'ésser a popular. Recordem la sardina da i la cantada d'havaneres de les Enramades. Foren actes / molt populars.

3.- Per últim, creiem que la Festa Major durant els darrers / anys s'ha vist sotmesa a una competència (deslleial), fora de lloc, per part de festes i festetes -solució com la del futbol o Sant Cristòfol, de moment ja passada a millor vida, col.locades estratègicament juntament amb els Quintos, per / fastigujar la Festa Major.

Aquests punts de vista poden ser criticables, però creiem que s'han de tenir en compte a l'hora d'analitzar el funcionament i resultats d'aquestes festes.

Finalment, desitgem a la nova Comissió molta sort i empena. Que això que hem dit aquí serveixi de reflexió. Agraïm la confiança que heu demostrat vers la nostra revista. Gràcies i BONA FESTA MAJOR a tothom.

TOTS HI TENIM VEU:

LA CREU ROJA

Que serveixin aquestes ratlles com a expressió de la meva disconformitat sobre l'actuació de la Creu Roja durant les passades festes de les Enramades.

Hom pensa, que malgrat tot els condicionants, cap Institució ni pública ni privada, pot assajar de capitalitzar unes festes que són patrimoni únic del poble, i això és el que va fer la Creu Roja a les darreres festes, on la seva direcció local / (amb molt bon criteri comercial, no ètic) va disposar la celebració del "día de la banderita" per a gaudir-se de l'assistència massiva de propis i estranys, aplegats per la diada de les Enramades.

Que pensin els dirigents de la mereixent Institució, l'espectacle que podríem oferir l'any que ve, si d'altres entitats -tan lloables com ella- fessin el mateix. Us imagineu, en sessions de matí i tarda, postulants de Creu Roja, Pro-Subnormals, Lluita contra el Càncer, Hospital d'Arbúcies, etc. demanat el donatiu a les persones / assistents als actes programats.

Per altra banda, ens agradaria conèixer l'ús que se'n dona a l'efectiu recaptat, ja que hom considera que les necessitats de l'Assemblea d'Arbúcies queden cobertes amb les quotes dels associats arbuciençs, i si aquesta afirmació és certa, i així ho creurem mentre no ens diguin i demostrin el contrari, encara considerem més criticable l'actuació comentada, en no estar adreçada a cobrir unes necessitats locals. Senyors de Creu Roja, si no en tenen prou, almenys celebrin la recapta un altre dia.

Que pensin també els dirigents de la Creu Roja a l'hora de cercar les seves fonts de finançament, que moltes de les seves activitats cobreixen serveis civils que haurien de ser a càrrec de l'erari públic i no del contribuent, i que per tant deixin el camí fàcil, i s'enfrontin amb els que els han col.locat en els seus llocs de càrrecs honorífics i n'obtinguin subvencions.

En cas de no obtenir-les, jo els recomanaria, que com a mesura de pressió, estudiessin la possibilitat de suspendre temporalment alguns dels serveis prestats, per exemple, vigilància de carreteres, escolta d'honor a processons i altres actes, etc.

dos més dos

BÀSCULA:

Arbúcies és un dels Termes municipals més grans de la "província" i un dels principals en productes forestals. A Arbúcies no hi ha bàscula pública ni privada -per pesar la càrrega del camions típus "Pegaso" (dic Pegaso perquè és el més usual entre els transportistes del poble).

L'altre dia un camió que venia de Figueres no va poder pesar, i va haver d'anar a Hostalric, i tornar a descarregar a Arbúcies. ¿Les "campanyes" forestals del Terme, que s'hagin de descarregar al poble, no es podran fer per no poder-les pesar..?

És un greu problema al qual caldrà buscar-li una solució entre tots. Ajuntament, comerciants de productes forestals, propietaris de boscos, industrials, etc. etc.

A molts els és necessària una bàscula.

RINUS

PERXADA

La revista que cada mes apareix entre nosaltres.-

Quan va sortir PERXADA, per uns va ser dia d'alegria sobretot pels fundadors, equip organitzador, col.laboradors i simpatitzants; per altres va ésser dia d'indiferència (de tant se me'n fot aquesta revista com el que he trobat avui, etc. etc.)

Personalment vaig fer-me aquesta reflexió: PERXADA, serà un mitjà d'informació i propaganda de C.U.P.A., i li donava uns 5 o 6 números de vida; si C.U.P.A. no li solucionava el dèficit que es podria produir a curt plaç.

Reconec que em vaig equivocar; i me n'alegro molt. Veig que està al marge de C.U.P.A. (Edita la Conselleria de Cultura, és segons diuen, per raons oficials per poder-se / editar). És oberta a tothom; de moment s'autofinancia, i si continua en aquesta línia d'imparcialitat i claredat cada dia tindrà més acceptació

Tots sabem que costa molt de mantenir una revista, els cansament de l'equip organitzador, redactors, col.laboradors fa que deixi de publicar-se. Alguna vegada per motius de fer política, o bé per treure's els drapets al sol. I arriba un moment que el lector perd l'interès i s'ha de tancar la botiga per falta de parroquians.

Hem de procurar entre tots que això no passi a PERXADA; cada dia fer-la més interessant, que tingui bona acceptació, per als grans i petits; i que sigui esperada amb paciència i llegida amb satisfacció.

Per molts anys equip de PERXADA!

JOSEP Mª IGLÉSIAS I DALMAU

NECROLÒGICA

Amb profunda tristesa hem de consignar en aquest número la mort del nostre benamat company de redacció, RAMON FERRER I MONPLET ocorreguda el 26 d'aquest mes.

Es la perdua d'un assidu col.laborador i d'un arbucienc apreciat de tothom. Nosaltres mantindrem viu en el nostre record l'home bo que era: aquell que sabia reflectir en els seus relats la senzillesa del seu esperit amb una abundant porció d'humor sà i jovial, que sostreia del més recondit tarannà de la gent-

De tot cor transmetem la nostra condolença als seus familiars en la pena que els aclapara.

L'EQUIP DE PERXADA.

NENS i NENES!

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

CONCURS INFANTIL

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
I JOCS DIDÀCTICS PER VALOR
DE 1.000 PESSETES.

PREGUNTA Nº 1 -ARQUITECTÒNICA-

Aquesta capelleta l'has vista moltes vegades.
Sabries dir-nos on és?

PREGUNTA Nº 2 -CULTURAL-

El dimarts de la Festa Major és tradició d'anar a fer un berenar en una font.

Saps el nom de la font?

PREGUNTA Nº 3 -ESPORTIVA-

Saps quins són els colors del C.D.A.?

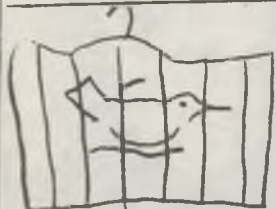
- Enviau les respostes o porteu-les personalment a l'oficina de la Caixa o a la Biblioteca d'Arbúcies. També les podeu enviar per correu directament a la revista PERXADA.

Teniu temps fins els dia 25 d'Agost.

- El mes vinent publicarem la solució del concurs i el nom del guanyador.

NENS I NENES!

glòria a la recon mateu 5 anys

P O E S I A

La font bonica d'Arbúcies
és maca com un palau
i es diu palau perquè hi passa
un riu brillant i blau.

NATÀLIA CORNET I MONTES (10 anys)

Jordi Planat
6 anys

Joaquim Illa
5 anys

glòria sots

tot xecrant

Malgrat que Mª AURELIA CAPMANY és una escriptora ben coneguda arreu de Catalunya, qualsevol opinió que és una dona distant cal bandejar-la; puix vam tenir ocasió de comprovar-ho tot sopant amb ella el dia 2o de juny quan va fer a Arbúcies la conferència: "LA DONA A CATALUNYA".

-Mª Aurèlia, coneixies Arbúcies ?

Sí, per cert és una terra en la que hi tinc certa vinculació, perquè la meva mare era filla d'aquí i pel cantó de la meva àvia paterna portem el cognom Pagès, molt corrent per aquests verals. Tanmateix no hi he vingut tant com hauria volgut, avui amb la xerrada de la dona he aprofitat l'avinentsa.

-Bé, referint-nos a la xerrada que ja has esmentat.... creus que en el nostre país hi ha més dones "femenines" o feministes ?

Es un problema que té moltes arestes, perquè està molt implicat en la situació política i cultural de la nostra terra. Jo crec que es va notar molt el fracàs de la nostra guerra civil, i la reacció que va haver-hi després; i durant aquests anys franquistes es va crear un tipus de dona molt "femenina"; es a dir, les dones de la meua edat (61 anys) vam viure aquest pas d'una societat no massa repressiva i amb unes dones molt més integrades a la vida pública, a una reacció contra aquest tipus de dona. Es repetia molt aquesta frase: "Sigueu femenina", perquè en realitat trobaven que ho eren poc, i per exemple tota l'acció de Falange a les escoles, les "Labores del Hogar", tot això anava encaminat a feminitzar la dona. I ho varen aconseguir!. Jo vaig tenir ocasió de veure-ho reflexat en les meves alumnes que als dotze anys, edat en que jo disfrutava anant còmoda, saltant i ballant; m'arribaven a classe vestides de "senyoretas".

Això vol dir que hi havia ja una acció ambiental que derivava de l'escola, les idees polítiques i de l'ambient familiar. Aleshores és clar, es va donar un tipus de dona molt "femenina", de tal manera que el feminisme ha hagut de tornar a començar.

-I d'aquest feminisme actual, què en penses ?

El que estem fent en aquest moment és rempendre'l, amb tots els condicionants que això significa, i dic això perquè la dona catalana encara està excessivament feminitzada, poc responsabilitzada, poc conscient de la feina que té entre mans; quan es dedica a fer una feina en general no emprèn la seva labor de dona treballadora en cap sentit: ni docent, ni quan estudia.... en el sentit de responsabilitat que ho pren un home, una dona no pensa mai que haurà de mantenir una família, pensa que el seu sou ajudarà el "papà", el marit o el germà.

-Aquest fet, com repercuteix dins la parella ?

Totes les crisis de parella que s'estan vivint, són degudes que les parelles s'inicien d'una manera i la dona se n'adona ja molt després que no li va prou bé aquell conveni

amb...

Maria Àurelia Capmany

que ha fet abans, però quan el contrau no pensa fer-lo d'una manera responsable, i clar tot això va implicat en la conducta de la dona. Ara, quan es troben que han de fer sempre un paper secundari, arriba la rebel·lió.

-Quan la dona es vol realitzar en tots els aspectes, sembla que són precisament les dones l'enemic més fort...?

Com que la dona no elabora aquest sentit de la responsabilitat, de valdre's per si mateixa, és molt més difícil trobar la consciència de col·lectivitat. A l'home se l'educa des de criatura a ser responsable, aleshores admet de seguida unes jerarquies i un status exterior a ell; la dona, en canvi, en el món de totes les activitats sense consciència, és a dir. es troba amb l'hostilitat de l'home, perquè hi ha unes dificultats objectives, que hi són, però ella no es proposa tampoc de resoldre-les, només ho fa a nivell de persona, no de col·lectivitat. I això és gravíssim!

-La majoria de dones anul·len la seva pròpia realització per afavorir la del seu company...?

Sí, és aquest tipus de dona "ianqui" que potser molt útil a l'home, és com la seva ombra, li llueix les joies..., representa l'estatus del marit -A vegades jo li dic al meu home: tu i jo ens hauríem de casar amb una doneta de "sa casa", t'endrecen la casa, et recorden el que has de fer.. i no cobren!- Sí realment li va bé, si té vocació, mira, endavant!, però si no li agrada, en el fons no ho perdona, surt tota la frustració humana, tot el ressentiment, la sensació d'haver perdut la meitat de la vida.. i és una cosa cruel per a tots dos!

-I les dones que treballen per realitzar-se, no se senten subestimades?

Aquest problema de la dona que treballa per realitzar-se és molt típic de la classe mitja; les obreres sempre han compaginat casa-fàbrica. Qui digui que les dones treballen des d'ara és que s'ho mira d'un prisma burgès, les dones del camp han treballat sempre, les fàbriques han estat sempre plenes de dones. Però com que les feministes totes són burgeses, es pensen que el món s'acaba en el seu nucli de petita burgesia; llavors volen tenir la casa endreçada, volen rebre, les estovalles planxades, elles estar precioses... i a més volen treballar 8 h. fora de casa... i això no lliga! .

- Sí, però treballant tots dos, quan arriben a casa sembla que la dona té l'obligació de fer tota la feina...

Això perquè ella ho admet.

- En alguns moviments feministes no pot ser que es passi del masclisme a l'altre extrem?

Per mi el problema de la dona és un problema de parella... en una ocasió una feminista deia: La solució és anar-nos-en a viure totes soles les dones amb les criatures, I jo li vaig dir: Només amb les femelles suposo, i amb els nens què passarà?... Ja se'm van enfadar, però amb mi que no comptin, a mi m'agrada LA COMUNITAT HUMANA.

- Potser és que quan es forma una parella, se solen tenir els papers molt molls, oi?

En formar una llar cal tenir en compte que no és una excursió, sinó un compromís, i s'ha de saber fins on arriba; el que passa és que el medi ambient constreny tant la dona que la majoria d'elles han estat adultes (ho hem pogut veure al llarg de l'història) quan ja feia anys que eren casades. S'haurien de deixar els papers molt clars des d'un bon començament i s'estalviarien molts problemes.

- *Creus que hi ha d'haver el divorci?*

És claríssim, el que jo trobo terrible és que una relació entre dues persones no es pugui trencar, que sigui per la vida.

- *I l'avortament?*

És una qüestió manipulada i mal plantejada amb tota la intenció del món, perquè el que seria desitjable és que tota dona tingués una planificació per si vol o no tenir un fill, i que no hagi d'arribar a l'avortament.

- *També que això arribi a tots els sectors, oi?*

Sobretot a la classe baixa poc informada i sense recursos econòmics. Les dones no tenen prou consciència que un part d'ésser una cosa voluntària, per tant despenalitzar l'avortament és la primera condició, però el que s'hauria d'aconseguir és que el Ministeri de Sanitat fes un planning pquequè es regulés la procreació...

- *Vols dir, més preventiu, que curatiu?*

Més que preventiu es tracta de donar informació; s'hauria de tenir un pla molt clar per saber què s'ha de fer i què no s'ha de fer.

- *Aquesta actitud repressiva de la dona envers el sexe, existeix encara o s'ha superat?*

Home! es va superant molt, però el tabú encara existeix; en la qüestió del sexe hi ha molts prismes de visió. La societat capitalista, especialment la yanqui ha distorsionat molt la sexualitat, perquè la gent visqui pendent de la seva realització sexual i no pensi en res més... Trobem escriptors absolutament reaccionaris el gran tema dels quals són les obsessions sexuals, la gran descoberta és aconseguir tants orgasmes com sigui possible i jo penso que no és només aquesta l'única fita de la vida.

- *Referent a la dona soltera la societat la malveu, perquè?*

És clar! la dona soltera dins la societat no té status, pquequè per aconseguir-lo ha de casar-se.

- *I potser són les mateixes dones casades que la malveuen, perquè es pot realitzar millor?*

No t'ho creguis, en realitat és la societat sencera que veu en la dona soltera primer de tot una dona no realitzada, és a dir, una dona que ha refusat de fer el paper que la societat li havia assignat.

- *I si una dona soltera aconsegueix reixir dins el camp professional, sembla que les altres dones (casades) haurien d'estar contentes i no és així precisament...*

En aquest sentit hi ha una manca de solidaritat entre les dones, però no us penseu que en cas dels homes el problema sigui menys greu, per ser home (pel fet d'estar més integrat en la societat és un factor més actiu) encara és molt més mal vist; el solter té l'obligació de mantenir una família, se suposa que s'ha de casar. La societat no el rebutja, però el fa objecte de suspicàcia. És com el cas de l'homosexualitat, hi ha molts més prodeessos de l'home que de la dona. Això no vol dir que la dona no estigui reprimida, vol dir que unq dona qu és homosexual no se li nota, ara un home està atemp tant contra el seu deure de "mascle".

- *Potser el factor econòmic és el decisiu, oi?*

És clar, i en una dona es pot admetre que "no s'ha pogut casar", en canvi l'home és que "no s'ha volgut casar"; i això la societat no li perdona.

- *Però la naturalesa mateixa porta la necessitat de parella...*

Sí, però alerta, quan ho parlo d'una persona soltera no dic que no visqui en parella, senzillament qu no s'ha casat. La parella sorgeix d'una necessitat no solament fisiològica, sinó també psíquica, oi? d'això n'estic convençuda; així com també que la parella no desapareixerà, com tampoc no ho farà la família fins que no es trobi una forma millor anirà evolucionant pquequès és evident que existeix una interdependència entre pares i fills.

- Però és que qualsevol intent que hi ha hagut de suprimir la família per altres nuclis, com ara la comuna han fracassat, i més que tot per l'identificació d'un home amb una dona ...

Més aviat ha estat per altres motius. Saps quines són les úniques comunes que han anat endavant? Són les que s'han unit sota uns objectius (investigació científica, treball d'ajut a gent desamparada...) perquè hi havia uns objectius més alts que la pròpia comuna que els ha fet aglutinar i treballar de cara a allò.

Mentre estàvem engrescades xerrant, ens van avisar que la gent reclamava la Mª Aurèlia per començar la conferència.

A reveure, Mª Aurèlia, fins una altra

CARME COLL

GLÒRIA FONT

MAITE GISBERT

XUTS AL PAL

-Ja saps que tothom paga els impostos municipals menys els que ens els posen?

-Què vols dir...?

-Sí home sí, veuràs... Diuen que hi ha una llei que permet cobrar una quantitat determinada, segons el tant per cent de cada pressupost Municipal aquesta quantitat és repartida entre el Consistori; El que treballa més cobre 11.000 ptes. el que treballa menys 7.000 pts. i els que encara ho fan menys, 4.000 pts. multiplica per 12 aquesta quantitat i veuràs el que cobren al cap de l'any; em diràs tu si no en fan de sobres per pagar els impostos que els toca abonar... (i així els resulten de franc).

Ara ja entenc per què ens els apugen tant...! Molt bó!

-RINUS-

LES FURES TAFANERES

Després d'haver buscat els renoms d'animals, ens hem dedicat als d'oficis.

N'hi ha per a tots els gustos, com és ara el de CAN PICONAIRE. L'avi, que era pastor es dedicava a hores perdudes a fer picons "picots" -la competència de les actuals rentadores-. Va agafar tant renom que a partir de llavors tota la seva descendència és de can Piconaire.

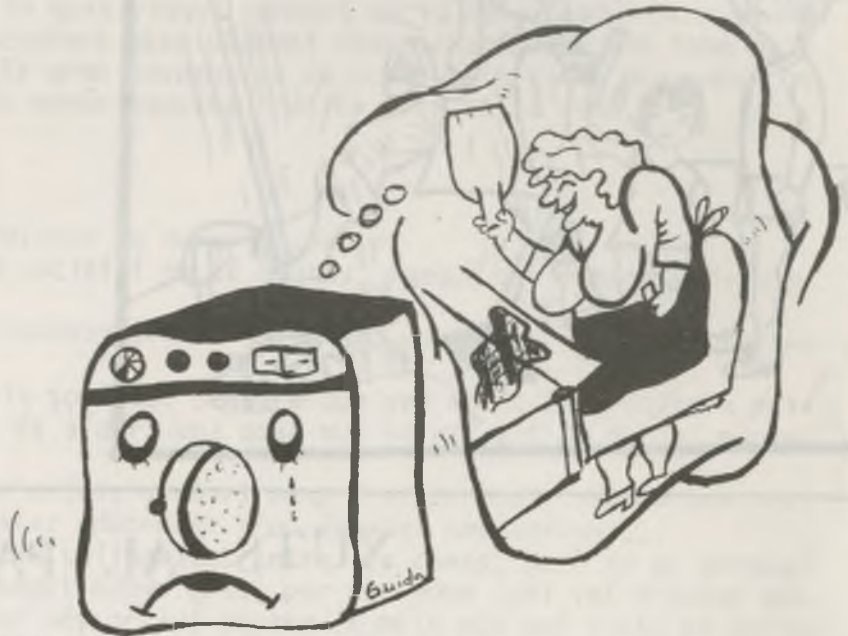
També hem trobat el de CAL CABRER. Els estadants actuals, ens han dit que el renom ve de l'amo de la casa que era cabrer, i treia les cabres a pasturar a la placeta -ara de ca la rossa-, però es veu que se n'havia dit la placeta dels cagaions a causa de les cabres de cal Cabrer.

Un d'interessant és el de CAN RAPANT. Fa molts anys hi va haver al poble una forta epidèmia. Va morir-hi moltíssima gent. L'hospital, per aquell temps, era al revolt de la Galzerana. Un matrimoni es va oferir per atendre la gent afectada. Ella en tenia cura i els preparava quan ja no hi havia res a fer, després passaven a mans d'ell -d'ofici barber- i els rapava. Tant va exercir l'ofici que des d'ales hores li varen dir el Rapant.

Cal parlar aquí del renom de CA LA MANYANA. Els homes de la casa eren manyans. Era l'època de les mobilitzacions per la guerra de Cuba i també els van cridar a ells. Cap no va tornar i només van quedar dones a la casa. No és pas que elles exercicin l'ofici de manyà, però els quedà el renom de Manyana.

N'hi ha, a més a més, tota una rastellera que no necessiten explicació, ens diuen l'ofici d'un membre de la casa, i a vegades la venda del producte. Podem esmentar-ne uns quants. Són:

Cal DRAPAIRE i a cal RAPAIRET, ca la PINTORA, cal BARRETER, ca l'ESPARTER, ca l'OLLER cal BASTER, cal MOLINER, cal CARTER, cal CISTELLER, cal SERRALLER, cal GRANER, cal GOVERNADOR, ca la GALLINAIRE, can MIQUEL MESTRE, cal RAJOLER, cal FUSTER, cal CARRETER, cal MENESCAL, ...

Una mica d'humor

UN SARAU DE FESTA MAJOR (Del temps antic)

Amb un corteig d'alegria
de música, d'harmonia,
de joventut i color,
en el cor de la estiuada,
la nostra FESTA MAJOR.

Han passat els esmolets,
esmolant els ganivets,
treballant en ple carrer
i sentint el seu xiular
s'ha posat a tremolar
l'aviram del galliner.

Han arribat grans gentades,
viatjant com arengades,
ben afilades les dents...
Quin garlar! Quina amistat!
Mai no ens hauríem pensat
que tinguéssim tants parents!

I comença la gran festa
amb un ofici d'orquestra,
l'esglèsia de gom a gom...
Després a ballar sardanes,
vermuts, rialles galanes
i cap a dinar tothom!

Quin dinar! Quin gran tiberi!
Sembla cosa de misteri
que hi hagin menjars tan fins!
Tips i a punt de rebentar,
tots al concert, a escoltar,
aquell vals de cornetins.

I arribant l'hora esperada,
la gent s'aboca, apinyada,
empenyant-se a l'Envelat...
Una orquestrina estrident,
els electritzats al moment...
Quin ballàs més atestat!

Pel mig, volta una parella,
ell rodó, ella garrella,
suant com uns condemnats...
Rics de l'última fornada,
que amb l'"honrada" estraperlada
els han fet a cabassats...

Ballen com el Rei Pepet.
De cop ella fa un xisclet:
"Ai, pillo, m'has trepitjat!"
Ell, s'adreça com un gall:
"No cridis!... A l'altre ball,
ja estaré més entrenat!"

Al moment esclata un tró...
El ball para... Què és això?
Els llamps esquincen l'espai...
Bufa el vent... tot ho sommou...
Hi ha grans crits... ja plou! Ja plou!
Quin neguit i quin esglai!

I rugeix la tempestat...
Tots els llums s'han apagat,
dramatitzant més la nit...
Fuig com pot tota la gent...
Té un tràgic acabament
aquell sarau tan lluït!

Ai, el palau encantat!
Ai, l'esperat Envelat,
mel dels ulls i de la boca!

L'endemà d'aquell aiguat,
el trobem tot desolat
i aixafat, com una coca!

RAMON FERRER I MONTPLET

CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR
DE 1.000 PESSETES

GENT D'ARBÚCIES
GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 9

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

PREGUNTA Nº 1 -ARQUITECTÒNICA-

Aquesta masia l'has vista moltes ve-
gades tot passejant pels encontorns
de la Vila.
Saps on és?

PREGUNTA Nº 2 -CULTURAL-

Actualment no tenim cap cobla de sar-
danes a la nostra vila, però en temps
no gaire llunyans n'havien existit al-
gunes.
En saps el nom d'alguna?

PREGUNTA Nº 3 -ESPORTIVA-

Un famós boxejador, campió d'Europa
del pes "gall", anys enrera passava
llargues temporades a la nostra vila,
on s'entrenava i havia fet exhibicions
a l'envelat per la Festa Major.
Saps dir-nos el seu nom?

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'Oficina de la Caixa o a la Biblioteca d'Arbúcies. També les podeu enviar per correu directament a la revista PERXADA.
- Teniu temps fins el dia 25 d'Agost.
- El mes vinent publicarem la solució al concurs nº 9 i el nom del guanyador.

SOLUCIO CONCURS Nº 8: El guanyador ha resultat ser la MONTSERRAT DURAN.

- PREGUNTA Nº 1.- 6 fonts. 3 al CASTell, una al Sorrall, una c/. Damunt i una c/. St. Hilari.
- PREGUNTA Nº 2.- Del CANigó.
- PREGUNTA Nº 3.- l'any 1.969.

ESPURNES

- El dia de Corpus de l'any 1809 en tant que de l'Església Parroquial sortia la processó de consuetud, feren violentament la seva arribada a la vila les forces franceses. Mataren a tota la gent indefensa que trobaren i saquejaren totes les cases.
- Segons Manolo Hugué, escultor i pintor, el poeta és l'home que sap treure el màxim rendiment de les característiques essencials d'un idioma. I que per això Verdaguer, si només hagués escrit el començament de l'Atlàntida, ja fóra un gran poeta.
- ... el dia 16 de gener de 1810, van tornar altra vegada els francesos, per la part de Vic, cremant-nos trenta cases.
- "La vida ens és donada i la mereixem donant-la" (Tagore)
- L'origen de la sardana, com tothom sap, és antiquíssim. Primer existí el ballet, més tard el contrapàs, després la sardana curta i a la meitat del segle XIX la sardana llarga amb la ufana i esplendor de l'actualitat.
- ... més endavant i en començar a córrer la nova de la vinguda dels francesos, els veïns arbuciencs van marxar a les muntanyes i en aquesta expatriació i anant d'un costat a l'altre s'hi van estar per espai de sis mesos.
- Josep Pla atribueix al seu amic Manolo Hugué la següent anècdota: "Rusiñol és un home una mica descurat i de vegades no té gaire pressa a canviar-se de roba. Quan el doctor Pagès li va treure el ronyó hagué de prendre un bany.
- I bé Santiago, ha estat dolorós tot això? Deus haver patit molt... -home, contestava, què vols que et digui. L'operació fou una cosa forta; però, francament, el bany fou inaguantable, terrible... Mai més no m'enredaran... -El curiós d'aquesta resposta és que probablement és certa".
- Hom preguntà a Pascal què havien de fer per a tenir fe. I el gran matemàtic, físic, filòsof i escriptor francès, els contestà: Comenceu per senyar-vos cada matí amb aigua beneïta.
- ... al cap de mig any d'estar fora de llurs cases, els arbuciencs que es refugiaren a les muntanyes per por dels francesos, hi retornaren quan van estar segurs que el perill havia passat, i comprovaren que la població havia quedat reduïda a la tercera part, ja que els altres veïns havien mort de fred, de fam i de misèria.
- "Com més cultura té un home, més petita és la seva inclinació a la burla i la sàtira." (Nietzsche).
- El 16 de gener de 1686, la universitat dels homes de la vila, amb les formalitats de rigor, proposà al Comte de Solterra, com a senyor natural del terme, una terna de veïns (Domingo Rafart, Joan Pujol i Joseph Fogueres Farrer), perquè de ella "se fassa la nominatio de uno per lo offici de Batlla".
- Diu que un deixeble de Sòcrates un dia li preguntà: Mestre, què m'aconselleu, que em casi o que no em casi? I el grec famós li respongué calmosament: Mira, fes el que en aquest moment et dicti la consciència, perquè de totes maneres te'n penediràs.

(Recull J.H.F.)

El nostre ahir

Molt abans que algú la bategés amb el nom de "Plaça dels encantats", la Placeta de Can Gaspar era la preferida de la Vila. S'hi celebraven les Fires de Gener i les de - Marc, les quals ocupaven tot el lloc on ara hi ha el quiosc de venda de periòdics, i cada diumenge, entre les nou del matí i la una del migdia, hi havia rifa de torró a - les cartes, vora el pedrís i sota l'actual parada de motos, exactament davant l'entra - da de can Badoret (can Gaspar abans).

La placeta era el rovell i la clara de l'ou de la Vila. Venint de la part del Pont feia d'entrada al carrer de Camprodon a mà esquerra del qual s'aixecava el gratacels de Ca la Siseta, aleshores l'edifici més alt de la via rica. Al lloc exacte on hi ha la cabina telefònica, hi feia de parairols i d'ombrel·la l'acàcia més esplèndida de tot el carrer, a l'ombra de la qual els espartenyers de Cal Coix, de casa i de can - Quirze, hi treballaven i cantaven, tot acollonant tothom: una mena de font on brolla - va i s'esbandia tot l'embofic del veïnat.

La Siseta tenia forn de pa al local mateix que ara ocupa el CELLER. Filla de Llo - ret i casada als tretze anys amb en Ramon Bigas, un forner de prop d'Olot, va tenir quatre fills: En Met, en Paco, l'Esteve i en Ramonet, quatre bones persones, sempre lligades a la voluntat materna, que era determinant. De tots, el gran, en Met, era el millor forner: feia un pa blanc una mica atapeït, una mica fluix de sal i d'una qua - litat extraordinària; sobretot el de Viena que, per a donar-li el punt exacte de sa - labor, segons deia la gent, s'orinava poc a poc a la pastera. Per deu cèntims, et - servia un monument de bon gust. Va casar-se amb una vídua, també olotina.- En Paco va anar a Amèrica i, quan al cap d'uns anys tornava amb una bona fortuna, li va cau - re la maleta, segons ell, tot passat per l'Estret de Gibraltar. Va morir no gaire més amunt de la cinquantena.- L'Esteve va casar-se amb una noia d'Hostalric i va marxar de casa ben jove.- En Ramonet va dedicar-se a Banca i Borsa, fins que va deixar la - farina del tot. Molts el recordem encara de quan, tot just fa poc, ballava sardanes mig ranquejant. Que Déu els hagi perdonat a tots.

A la pobra Siseta, la canalla del veïnat la teníem fregida: li abocavem les sena - lles de moresc, d'ordi, de veces i de civada que tenia exposades al carrer, o bé li malmetíem les flors dels testos de la finestra; ens feia gràcia la seva manera de - cridar, amb aquell parlar tan estrident sempre dominat per la lletra e, tan peculiar entre la gent lloretenca. Ella i en Paco es cuidaven d'anar a cobrar els comptes de pa als parroquians que anaven endarrerits, cosa que en aquell temps succeïa molt so - vint. Un dissabte al vespre van anar, per això, a casa d'una dona castellana que li deien "la Rubiales" i que vivia, si no m'erro, al número trenta del Sorrall. Com que era la primera vegada que hi anaven i, principalment perquè no tenia quartos, la dona va engegar-los a la fresca de mala manera: no cal dir que mare i fill van reaccionar degudament i la pobra "Rubiales" en va sortir amb un cul com un tomàquet. Va interve - nir-hi el jutge i aquella nit els agressors van passar-la a la presó; l'escàndol va ésser de categoria.

El dilluns, la colla d'espartenyers ja cantava sota l'acàcia, amb música d'una sar - dana de moda, la cançó del fet. Deia:

-En Paco l'aguantava;
la Siseta li pegava
amb un sabatot dolent

fins que el va tenir calent.
D'en Paco i de la Siseta
se'n cuida l'Ajuntament.

I, mentrestant, passava la interminable processó de carros cap a Sant Hilari.

Un que hi era.

Lourdes

Arribats que fòrem a la grandiosa esplanada de Lourdes, el rellotge del campanar de la Basílica senyalava les set de la tarda, amb els múltiples sons de les seves campanes afi nades entonant la universalment coneguda "Ave Maria".

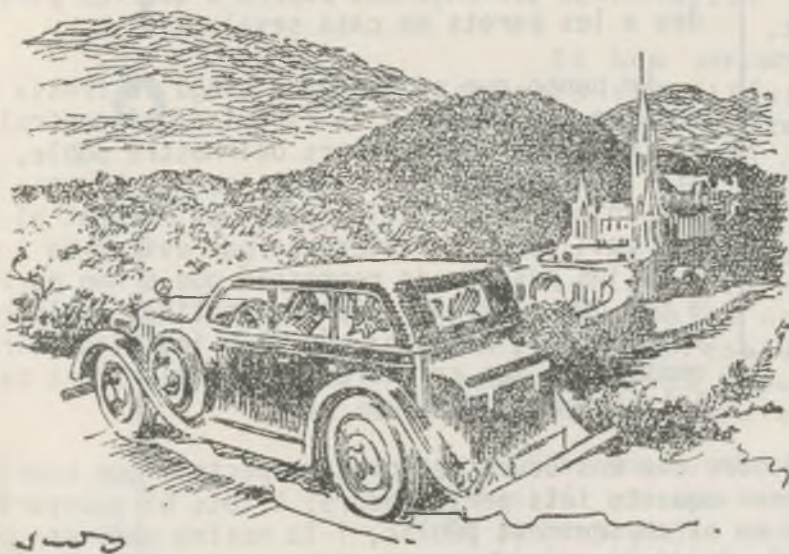
El viatge, encara que llarg, no es fa extremadament feixuc tenint en compte la confraternitat que uneix malalts, camillers, infermeres i acompanyants, junt amb la immensa alegria i optimisme que sentim tots a mesura que anem apropant-nos en aquest lloc privilegiat.

Els malalts més animats passen el llarg viatge explicant acudits, cadascú sap el seu, nosaltres corresponent amb amical harmonia ens adherim a ells i afegim també els nostres tot és alegria i germanor fins que s'arriba al lloc de destí.

Molts malalts en projectar aquest viatge no ultrapassen els límits d'allò raonable; ja que fora excessiva presumpció creure que són uns dels predestinats a guarir-se. Que sigui el que Déu vulgui.

Tots han sentit contar tants casos de meravellosos guariments d'aqueixes aigües, que els mateixos necessitats es fan ressò fàcil de les mateixes en arribar a Lourdes i semblen encomanar-se d'aqueixes impressions tan optimistes.

S'ha de veure la fe amb què emprenen el viatge i la grandíssima emoció amb què van seguint el tractament de les precioses i miraculoses aigües del Gave.

Es un motiu d'orgull extraordinari per als arbuciençs que en nombrosa quantitat un any rera l'altre es traslladen acompanyant els malalts en aquest universalment conegut lloc, donant prova palesa de la seva voluntat i esperit caritatiu envers els desvalguts i donant la impressió, encara que per limitats dies en terres franceses, que no ens hem mogut del nostre "JARDI DEL MONTSENY" ja que en cada moment ens trobem amb cares conegudes d'arbuciençs que després d'acomplir les seves tasques als hospitals ens creuem repetidament pels carrers de la població de Lourdes.

Esperem que aquest esperit germanívol tan característic dels arbuciençs perduri i que per molts anys continui, si pot ésser en augment, perquè el poble d'Arbúcies sigui un mirall de germanor on s'hi mirin la resta dels altres pobles, que com nosaltres es facin eco en aquests trens que cada any organitza l'Hospitalitat de Ntra. Sra. de Lourdes de Girona.

JOSEP GUÀRDIA.

DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

JUNY 80:

Casaments: 1.- Josep Tarrés i Casadesús i Mª Teresa Martín i García.

Baptismes: 5.- Meritxell Puig Targarona.
Sergi Llera Fernández.
Jordi Colomer Bardés.
Montserrat Batlle Masferrer.
Ester Taberner Vila.

Defuncions: 7.- Maria Feixas Basi.-
Rafael Montes Adarve.-
Loreto Canals Ripoll.
Maria Llorens Duran.
Dolors Roura Villaret.
Montserrat Català Cervera.
Ferran Masferrer Comas

ARA FA CENT ANYS: (Juny 1880)

Casaments:..... 2
Baptismes.....12
Defuncions..... 5

PUNT DE MIRA

Pujant pel carrer del Castell, des de Can Picolives, hom quedava corprés per una agradable visió; a la dreta, el carrer de Maús presentava una escenografia meravellosa d'una reminiscència de l'antic poble, que era contemplada amb fruïció per tota persona amb una mica de bon gust, i encara més pels artistes pintors i fotògrafs. I dic que era, perquè des de fa uns anys, al bell mig del panorama vilatà hi ha plantificat un monstruós pal de ciment armat, que ha desfigurat la perspectiva singular d'aquell racó benaurat.

-Per què cap organisme municipal no ho va impedir?.

-Una mostra d'incivilitat ciutadana que fa temps que hem de sofrir, és el fet d'encolar a les parts de la vila, una gran quantitat de paperassa d'anuncis diversos que contribueixen a l'empobriment estètic dels carrers i que danya els insteressos dels veïns. (No he vist mai ningú que enganxés papers o que fes pintades a les parets de casa seva).

-Em penso que no agrada a ningú la fressa excessiva que produeix la circulació incontrolada de motos pels carrers del nostre poble, tret dels que hi van damunt, que sembla que no pensin més que en ells mateixos. Malgrat el ban del batlle, que s'interessa per evitar-ho i malgrat les mesures de repressió que s'han portat a cap per a fer-lo complir, continua l'aldarull desenfrenat, sense el més lleu indicatiu de mirament per a les criatures, els vells i els malalts, que en mereixen tant.

Sembla que ja seria hora de comprendre que ens devem recíproc respecte i que hauríem de col.laborar plegats per a exterminar aquests fets perturbadors; i tots hi guanyaríem. El grau de civisme es demostra també en el capteniment públic, i la nostra maduresa política i cultural hauria de ser capaç de donar una embranzida envers una convivència educada i avançada, on tothom s'hi sentís lliure i protegit.

Però no, encara no.

JOAQUIM HORTA I FERRER.

Arbuciençs:

Em complau en gran manera adreçar-me a tots vosaltres, tot aprofitant l'avinentsa d'aquest número especial de PERXADA, per desitjar-vos en nom propi i dels companys de Consitori, una bona FESTA MAJOR.

Sortosament anem deixant enrera, encara que molt lentament, aquell "temps passat" del poeta. Uns anys que Salvador Espriu ha descrit tan bé en la seva obra:

"Sols queden uns noms:
arbre, casa, terra,
gleva, dona, solc.

Només fràgils mots
de la meva llengua
arrel i llavor."

Si hem servat el nom de cada cosa en moments tan difícils, ara ens cal un esforç col·lectiu per a dotar-les de contingut, i per assolir, pas a pas, aquella plenitud que volem total.

La Festa Major, amb totes les seves connotacions, és un de tants trets característics de la nostra identitat i, per tant, és imprescindible conservar-la, adequar-la a les noves realitats i fer-la créixer any rera any.

Goso doncs, tot interpretant el sentir de la Comissió, convidar-vos a tots i cada un dels actes de la Festa Major d'enguany, per tal que, amb la participació i la crítica de tots, aconseguim una Festa Major viva i popular.

Cordialment,

EL VOSTRE BATLLE

Programació Festa Major d'Arbúcies

DISSABTE,

DIA 16

- A les 11 del matí, al camp de futbol, gran GLOBUS "Rodamon", cedit per "La Caixa", per a transportar petits i grans.
- A les 5 de la tarda, cercavila amb la banda "Els Serafins".
- A les 6, a la Plaça de la Vila, actuació de l'ESBART TERRASA.
- A mitja part de l'actuació de l'Esbart, en Daniel Martí farà el pregó de la Festa Major d'enguany.
- A 2/4 de 11 del vespre, a l'envelat, un grup d'actors locals representarà l'obra de l'autor A. SANTOS ANTOLIN "L'estudiant ros".

DIUMENGE,

DIA 17

- A les 10 del matí, cercavila amb "Els Serafins".
- A les 12 del matí, a l'envelat, concert a càrrec de l'orquestra "LA PRINCIPAL DE LA BISBAL".
- A 2/4 de 7 de la tarda, a la Plaça de la Vila, audició de sardanes, per la mateixa orquestra.
- A les 10 del vespre, també per la PRINCIPAL DE LA BISBAL a la Plaça, SERENATA.
- A les 11 del vespre, a l'envelat, Ball de Nit, amb "LA PRINCIPAL DE LA BISBAL" i el conjunt "TERRA BLAVA".

DILLUNS,

DIA 18

- A les 11 del matí, FESTIVAL INFANTIL, amb Catric-Catrac (serà gratuït).
- A les 6 de la tarda, a l'envelat, CANÇÓ d'AMOR I DE GUERRA, de Martínez Valls, amb lletra de LL. Capdevila i V. Mora.
- A 2/4 de 9 del vespre, AUDICIÓ DE SARDANES DE MESTRES LOCALS, amb la Cobla GENISENCA.
- A les 11 del vespre, Ball a l'envelat amb l'orquestra SERPENTINA.

DIMARTS,

DIA 19

- A les 12 del matí, a l'envelat, concert a càrrec de l'orquestra MERAVELLA.
- A les 5 de la tarda tradicional anada a "Can Quadres" on es tocarà una audició de Sardanes. Hi haurà síndria i meló per a tothom.
- A les 11 del vespre, Ball a l'envelat, amb l'orquestra MERAVELLA. A la mitja part hi haurà l'elecció de la Pubilla d'Arbúcies 1.980.

PROGRAMACIO CINE

DISSABTE DIA 16: Nit 9,45
DIUMENGE DIA 17: Des de les 4 tarda

EL SUPER-POLI
EL SEÑOR DE LOS ANILLOS (apta)

DILLUNS DIA 18: des de les 4 tarda

CIRCULO DE HIERRO
ALGUIEN VOLÓ SOBRE EL NIDO DEL CUCO

DIMARTS DIA 19: des de les 4 tarda

UNA VENTANA AL CIELO
FURIA EN EL VALLE (Apta)

ACTES RELIGIOSOS

DISSABTE, DIA 16: A les 8 de la tarda
Missa a l'Església Parroquial.

DIUMENGE, DIA 17: -Misses a les 10 i 12 del matí i
a 2/4 de 9 del vespre.

DILLUNS I DIMARTS, DIES 18 i 19:
Missa a 2/4 de 8 de la tarda.

PROGRAMACIO FUTBOL

DISSABTE DIA 16: Tarda a les 5
Partit Jovenils TORNEIG CONVERGÈNCIA I UNIÓ
ARBÚCIES- HOSTALRIC-BREDA

DIUMENGE DIA 17: Tarda a les 5,30
HOSTALRIC - ARBÚCIES
TROFEIG AJUNTAMENT

NOTES:

- Durant els dies de la Festa Major, a la Casa de Cultura de "La Caixa", hi haurà una exposició de pintures d'artistes locals.
- Per encomanar les llotges de l'envelat pels dies de la Festa Major podeu adreçar-vos a:

MONTSERRAT SOLER I CANALETA,
I RAMON MONTERO GONZALEZ.

- El preu de la llotja es de 2.000,- pessetes.

Agraïm profundament la col.laboració de totes les firmes industrials i comercials que han fet possible l'edició d'aquest especial:

ADROGUERIES I PERFUMERIES:

- VENTURA CAMPENY
- LA GRANJA
- CARMEN VALLS

ASSEGURANCES:

- CIA. INTERNACIONAL DE SEGUROS
Rpt. MARTÍ FUNOLLET
- MUTUA GENERAL DE SEGUROS
Rpt. JOAN DALMASES
- SEGUROS BILBAO.-Rpt. PERE COLOMER
- SEGUROS OCCIDENTE.-Rpt. AG. ARBÚCIES

BARS:

- BAR EL CELLER

- BAR EL CENTRE
- BAR LLEONART
- BAR MONTSENY
- BAR PETIT RUTLLAT
- BAR RALLYE
- CAN SITRA
- CASINO MARINÉ
- FONT DE LA CORBADORA
- FONT DE LOURDES

BARBERIES

- RAMON ALBO
- ÀNGEL SOLÀ

FARMACIES

- CARLES HEREU

FERRETERIES

- JOAN CASANOVA
- JOAN FREIXES

FERRERIES

- NARCÍS GÍFREU
- OSCAR VILARRODONA

FOTÒGRÀFS

- FOTO ANTONIO
- FOTO GARRIGA
- FOTO-ESTUDI JOSME
- MARTÍ PLANA
- FOTOCÒPIES CAYRÓ

FORNS DE PA

- CAN NIC
- PERE ESPEL
- PERE ESPIGOL
- JOAN PLANAS
- JOAN PONS

FRANKFURTS

- ÀNGEL CAMPMAJÓ
- VIVES

FUSTERIES

- FUSTERIA GRAU
- FUSTERIA JULIÀ
- FUSTERIA PINEDA

GESTORIES

- GEST. CARBONELL. Rpt. Joaquim Juncà
- GEST. RIBAS i MONTJÉ. Rpt. Jaume Vilà
- GEST. MEDIÀ. Rpt. Martí Funollet

GRANES

- CAN CALLIS
- RAMON PONS

GUIXAIRES

- JOAN AULEDAS
- GUIXOS GORDILLO

HOTELS, HOSTALS i FONDES

- HOTEL MONTSOLIU
- HOTEL PARC
- HOSTAL CASTELL
- HOSTAL NOU
- HOSTAL TORRES
- FONDA AYATS
- FONDA REUS

INDÚSTRIES DIVERSES

- RAMON ESPIGOL
- CROMATS R. VALDIVIEJAS
- FONT AGUDES DEL MONTSENY
- TORNERIA J. ARIMANY, S.A.

LAMPISTES

- LLUIS SUREDA TURON

LLIBRERIES

- EL PONT

LLETERIA

- NARCÍS ROURA

MATERIAL i SANITARIS

- DALTOR

MERCERIES

- MERCÈ ARIMANY
- LLANES PHILDAR

METGES i TÈCNICS SANITARIS

- JOAQUIM DE RIBOT
- ANTONI RODRIGUEZ
- EMILIA RUSTULLET

MOBLES

- MOB. ANDREU.-Rpt. Joaquim Bohils
- MOBLES JOVIS
- MOBLES JAUME RECARENS

PASTISSERIES

- MANEL FERRAGUT

PEIXATERIES

- PEIXATERIA MASFERRER
- PEIXATERIA MONTSERRAT

PERRUQUERIES

- ANGELINA AULEDAS
- CARME BLASI
- DOLORS CORTINA
- ENCARNA GARCIA
- GERMANES JUNY
- PERRUQUERIA IGLESIAS
- CARME MASNOU
- ESPERANÇA PLA
- M^o CARME PARCET

PINTORS

- RAMON PUJOLRAS

PLANXISTERIES

- GERMANS FERNANDEZ
- ENRIC PLA
- JOAN VALLMAJÓ

QUIOSC

- CONXITA PLANAS

RELLOTGERIES

- RAMON TORRES

SABATERIES

- MARGARIDA MARFÀ
- CALÇATS VILA

TALLERS MECANICS

- JORDI DYMERICH
- LLUIS OBIOLS
- SALVADOR RIERA

TAXIS

- FERMI CORNET
- JOSEP LLORDA

TERRISSES

- SALVADOR PAGES

TINTORERIES

- JOAN CASTELLÀ
- LLUIS PLADEMUNT

TRANSPORTISTES

- TRANSPORTS ESTANOL
- TRANSPORTS REUS

VINS

- MARIA GAROLERA
- BODEGA REUS

DIVERSOS

- PERE CLAPES.- Xarxes per automòbils
- JOAN ALBO.- Objectes de cuina
- FIDECAYA.- Rpt. Martí Funollet
- VIATGES MARSANS.- Rpt. Dg. ARBÚCIES
- VICTÒRIA CAMPENY.- Ceràmica
- RAMON AULEDAS.- Patates.
- FINQUES ARBÚCIES
- AUTOS DE XOC JUVI
- IMPREMTA TREMA
- DANONE
- LLUIS CLOPES

CANSALADERIES

- ANNA Mª BALLUS
- CAN BADORET
- FREDERIC BOSCH
- MARIA MENDEZ
- JOSEP TARRES

CARNISSERIES

- CARME ARIMANY
- CARNISSERIA ROSA

CARROSSERIES

- AYATS, S.A.
- INDCAR, S.A.
- NOGE, S.L.
- ZEYPLA, S.A.

CARBÒNIQUES

- CARBÒNIQUES ARBUCIENQUES

CISTELLERIES

- MONTSERRAT FERRER (abans V. PLANIOL)

COMESTIBLES I VERDURES

- CA LA ROSSA
- FRANCESC CLOPES
- COMESTIBLES GENEBAT
- JOAN MADAL
- SPAR CARME SOMS
- QUEVIURES TARRADELLAS

CONFECIONS

- FRANCESC CASANOVA
- FRANCESC FORMIGA
- JOCAVI, S.A.

CONSTRUCTORS D'OBRES

- LLUIS BOVER
- VALENTI FERRER
- JOSEP PASTELLS PLANIOL
- PINTO MANZANO, S.A.

- RAMON ROCA GUARDIA

- JORDI SOLÀ
- CONSTRUCCIONS VIDAL

COMPRA-VENDA COTXES

- SEAT-TORDERA.- Rpt. Ricard Rauriel

DISCOTEQUES

- SIPAYO
- CASINO MARINÉ

ELECTRODOMÈSTICS

- JOSEP COLL
- M. JOHE
- NICOLAU FONT
- XAVIER PARCET

ELECTRICISTES

- ELECTROTECNIA FACU
- "ELECTRO-MOVIL"

ENTITATS D'ESTALVI

- CAIXA DE PENSIONS "LA CAIXA"
- CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
- BANCA CATALANA
- BANESTO
- BANCO DE VIZCAYA

ESTANCS

- ESTANC RIERA-VILA
- EXMAR

EMBOTITS

- EMBOTITS PEROT
- EMBOTITS BLASON
- PERNIL DE LLEI "AULET"
- "SOBRESADA BLANCO" (MALLORQUINA)

ESPORTS

- SPORTS SERRAS

ESTAT DE COMPTES DE LA FESTA MAJOR D'ARBUCIES 1979

DESPESES

- Fonda Ayats	11.000,-	- La Selvatana	145.000,-
- Fonda Torres	16.909,-	- Pere Vilà	28.000,-
- Fonda Reus	9.990,-	- FECSA	3.670,-
- Martí Plana (Varis).....	5.139,-	- Festival Infantil	23.000,-
- Desfilada de Models	55.000,-	- La Caravana	145.000,-
- Joan Freixas	300,-	- Vodevil "La Mamma"	49.000,-
- Roca Granollers	13.454,-	- Societat d'Autors	24.541,-
- Entrades (Pibernat)	3.837,-	- Maravella	195.000,-
- Transports Reus	457,-	- Els Hidalgos.....	30.000,-
- Envelat	320.000,-	- Martí Comajuan	15.000,-
- Hostal Castell	1.712,-	- Santi Sans	65.000,-
- Il Madellons S.Jordi ...	3.500,-	- Programes TREMA	215.620,-
- Havaneres	20.000,-	- Pancartes i braçals	35.400,-
- Despeses Comissió	3.950,-	- Repartir Programes	2.600,-
- Electrodomèstics Coll..	11.000,-	- Despeses Bar Envelat	3.250,-
- Imprempta JOHIL	2.816,-	- Martí Pibernat(Varis)	1.780,-
- Industria	1.725,-	- Batallé (P.Infantil)	2.500,-
- Protecció de Menors	21.500,-	- Pubilles (Ferragut).....	3.010,-
		- Encarregat envelat	<u>3.250,-</u>
		<u>SUMEN DESPESES ....</u>	<u>1.492.910,-</u>

INGRESSOS

- Taquilla dissabte 18....	120.350,-	- Concert Maravella	46.250,-
- Festival Infantil diumen- ge 19	44.900,-	- Ball Fi de Festa.....	334.425,-
- Ball nit diumenge	295.600,-	- Anuncis programes	232.850,-
- Concert Selvatana.....	31.800,-	- Bar envelat	25.000,-
- Vodevil i Santi Sans.....	124.850,-	- Llotges	163.900,-
- Ball Nit dilluns	104.300,-	- Abono CAIXA	<u>4.000,-</u>
		<u>SUMEN INGRESSOS .....</u>	<u>1.528.225,-</u>

SUPERAVIT 1.979

INGRESSOS	1.528.225,-
DESPESES	<u>1.492.910,-</u>

SUPERAVIT 35.315,-

SUPERAVIT ANYS 1.977 i 1978..	70.780,-
SUPERAVIT ANY 1.979	<u>35.315,-</u>

EN CAIXA 106.095,-

- NOTES:
- L'import del superàvit total es ingressat al compte de La Comissió Municipal Festa Major de la Caixa d'Estalvis.
  - Tots els comprovants dels ingressos i dels pagaments, són a disposició de tothom a l'Ajuntament.

LA COMISSIÓ

Pe'l Dr. ANTONIO RODRÍGUEZ PONCELAS

VOSTÈ QUE S'ACOSTA EN AQUESTES PÀGINES, POTSER NO HAURÀ COMPRES MAI LA VERTADERA DIMENSIÓ DE L'ALCOHOLISME. ¿Ha pensat alguna vegada que l'alcohòlic és un malalt, i no un viciós? ¿Ha pensat que l'alcohòlic beu per necessitat, i no per plaer? Que ser alcohòlic no vol dir anar borratxo cada dia? ¿Que hi ha alcohòlics - que mai no hem vist borratxos a les tavernes? ¿Que a Arbúcies hi ha un percentatge molt elevat de cirrosi alcohòlica i en conseqüència d'alcoholisme? ¿Que l'alcohòlic només es pot guarir DEIXANT DE BEURE PER SEMPRE tota cosa que porti alcohol?

Si tots aquests interrogants l'han fet reflexionar, continuï llegint. La mortandat per cirrosi alcohòlica a Espanya puja a un 17,4 per un total de 100:000 habitants.

El consum de litres d'alcohol per habitant ens situa al quart lloc, després de França, Itàlia i Portugal.

Un de cada 14 espanyols és alcohòlic, és a dir el 6,7% de la població.

L'alcohol etílic o etanol, és el component principal de totes les begudes alcohòliques. Totes les begudes alcohòliques des de la cervesa al Whisky són iguals, l'única diferència és la quantitat d'alcohol que contenen a més a més dels additius (resines, essències,..), que diferencien el sabor, l'aroma i el color de les diverses begudes.

Es té el concepte erroni que la cervesa o el vi casolà no són perillosos. És igual beure 4 litres de vi de 10 graus que 1 litre de conyac de 40 graus. Qualsevol beguda alcohòlica pot menar a l'alcoholisme, tot depeèn de la quantitat d'alcohol engolida.

Un cop ingerit l'alcohol s'absorbeix a la boca, a l'estòmac i a les primeres porcions del budell, distribuint-se a través de la sang per a tot l'organisme. Una part s'elimina, i la gran majoria és oxidat o cremat. L'oxidació d'un gram d'alcohol produeix 7 calories, igual que l'oxidació d'un gram de greix, 3 més que l'oxidació d'un gram de proteïnes (carn) o d'hidrats de carbó (sucres). D'aquí ve que moltes persones estiguin grasses, més per l'alcohol que prenen, que no pas pels aliments que puguin ingerir. Si se sobrepassa un cert nivell aquesta oxidació de l'alcohol es torna tòxica. Una persona normal pot tolerar 1cc. per quilo de pes al dia, aproximadament 3 patricons de vi de 10 graus. Per contra una persona amb el fetge endanyat no crema bé l'alcohol, que roman més estona a la sang, fent que l'individu s'emborratxi abans. Això passa a molts bevedors que al cap dels anys, "aguanten menys".

Què és l'alcoholisme? És una malaltia crònica, irreversible i inguarible que es manifesta per un desig irresistible de prendre alcohol. Hi ha una tendència que fa augmentar la quantitat d'alcohol a prendre, desenvolupant-se una dependència física i psíquica. En suprimir l'alcohol apareix un síndrome d'abstinència.

Existeix la possibilitat d'alcoholisme en aquelles persones que consumeixen diàriament una quantitat d'alcohol superior de

la que és possible oxidar, és a dir l'equivalent de 3/4 de litre de de 10 graus cada dia.

Les repercussions de l'alcoholisme sobre l'àmbit familiar i social són enormes. D'aquí ve que la majoria de vegades el guariment sigui molt difícil, ja que el nucli en el qual s'ha de moure l'alcohòlic el rebutjarà. Les baralles continuades, els maltractes a la dona i als fills predisposen cap a una educació poc propícia per als fills, i la majoria de vegades són el seu inici cap a l'alcoholisme.

La pèrdua d'hores laborals, amb la possibilitat de ser expulsat del lloc de treball, un major risc d'accidents de treball, amb les conseqüències que això comporta, fan -gairebé sempre- de l'alcohòlic un vagabund. La integració de l'alcohòlic al món laboral és un dels pitjors problemes, sobretot perquè és rebutjat per l'empresa que no el vol admetre. A nivell d'organisme es van produint tota una sèrie de lesions, algunes de greus.

Quasi sempre s'hi associa una mala alimentació, recordem que l'alcohòlic és molt ric en calories, donant-se dèficits vitamínics que repercuteixen sobre el / sistema nerviós.

Gastritis per irritació de la mucosa gàstrica. Una de les causes més freqüents de pancreatitis, malaltia a voltes mortal i que pot ser per la ingesta excessiva d'alcohol.

La complicació més temuda és la cirrosi. L'alcoholisme és la causa del 75 al 90% de les cirrosi diagnosticades a Espanya. En un principi tot i que es dona una lesió del fetge, es pot guarir si l'alcohòlic deixa de beure. En cas de continuar bevent es torna irreversible i condueix a la mort en poc temps.

L'única forma de guariment és deixar de beure per a sempre tota cosa que porti alcohol. Això que aparentment pot semblar molt fàcil, és del tot impossible - en la major part dels casos. La dependència de l'alcohol és molt forta, i les recaigudes molt freqüents. El sol fet de beure una copa de vi durant una festa inicia el calvari de cap i de nou. L'alcohòlic ja no podrà mai més dosificar el seu beure. O beu molt o no beu res. No hi ha un terme mig.

M.- VOSTÈ SIGUIH SINCER, BEU MOLT VI?

P.- NO, NO MASSA, UNS DOS LITRES AL DIA

M.- CARAM, CARAM, SI QUE EN BEU,
NO HE'LS BEURIA PAS D'AIGUA JO

P.- OH! D'AIGUA JO TAMPO. NI PENSAR-HI!

L'ingrés, per un cert temps en un centre psiquiàtric, amb una rehabilitació familiar, social, laboral pot proporcionar alguns casos de guariments i l'alcohòlic no tornarà beure mai més.

L'associació d'alcohòlics anònims, homes i dones bevedors que s'ajuden mútuament a mantenir-se abstemis, és el mitjà més útil de recuperació.

Es pot observar que la solució es troba durant la infantesa. En la qual pares i mestres informin el nen dels efectes nocius de l'alcohol, i cap a on pot conduir una ingesta perllongada d'alcohol. La propaganda de begudes alcohòliques, l'exposició que se'n fa als nens en llocs ben visibles, l'administració, també als nens, de begudes alcohòliques, juntament amb certs mites socials, com és ara que l'home ha de fer olor de vi i de tabac, contribueixen cada un en la seva mesura per agreujar el problema.

ARBÚCIES 12 DONES 13 BRUIXES

REMEIS DE L'ÀVIA:

RODOLÍ

PERXADA
REVISTA POPULAR
DE CONTINGUT SENZILL
I ENTENEDOR
ÉS EL QUE VOL EL LECTOR

RINUS

COM
BALLAVEN ELS NOSTRES ÀVLS

Si patiu algun dels mals com els que us diem a continuació, no ho dubteu, amb els nostres remeis trobareu la solució. Són naturals, econòmics i de fàcil preparació.

MAL D'ORELLA: Oli de cigales.

Ingredients: Oli d'olives i una cigala.

Preparació: Agafar l'oli, posar-hi una cigala viva i deixar-ho confitar durant uns dies.

MAL D'ULLS: Esperit de roses boscanes.

Ingredients: Roses de bosc.

Preparació: Es fa igual que l'esperit de saúquer.

MAL DE QUEIXAL:

Ingredients: Un cordill

Preparació: Enganxar el cordill darrera la porta i esperar que algú l'obri.

PER LA FEBRE:

Ingredients: Grana de col i vinagre.

Preparació: Es pica la grana de col, s'hi fa una empasta amb el vinagre i es posa a la planta dels peus.

PICADES D'ESCORPIT:

Ingredients: La cua de l'escorpit.

Preparació: Se li trenca la cua i s'embolica ben fort sobre la picada.

COM
BALLAVEN ELS NOSTRES PARES

COM
BALLEN ELS DE LA NOSTRA GENERACIÓ

COM DEURAN BALLAR
ELS DE LA NOVA GENERACIÓ

LES NÉTES DE L'ÀVIA

CONSIDERACIONS SOBRE LA MILITÀNCIA IRRISÒRIA

De Rafael Vilà i Barnils

El número 8 de PERXADA, corresponent al passat mes de juny, ha estat, als meus ulls, molt interessant. La bella revista arbucienca ja comença a adquirir quelcom - d'aquella importància que tots voldríem que tingués, així en l'àmbit local com en el de la Comarca, on la nostra situació geogràfica de privilegi ens atorga una responsabilitat quasi transcendental. De fet, però, allò que més m'ha plagut ha estat la coincidència sostinguda en els escrits que signen, respectivament, Josep Mª Iglesias i Dalmau i Jordi Planas i Bosch: una estreta de mà de lògica política i de la mesura.

Sempre resulta reconfortant d'escoltar entre la cridòria amarga dels desbarants, la veu aconsoladora del seny. Trobo que el bon fer i el guirigall haurien d'estar renyits dins la bona norma política, car entenc que en la conversa i en la discussió la gent s'hi ha de moure amb bona jeia, amb respecte i, fins i tot, si voleu, amb una mica de bon humor. Cal bandejar l'estridència i la falta de respecte, perquè fer política no és altra cosa, a la fi, que fer conversa per a trobar la manera d'entendre's. Per a tot allò que no sigui això, és preferible que ens quedem a casa.

Cal convenir que el trasbals del canvi polític cap a la democràcia s'ha fet sense trauma a tot el país, però d'una manera encara més reconfortant a casa nostra, a la Vila. Els vells, que ens hi hem fet tot esperant el canvi, ja tenim un peu a l'altre barri i voldríem que els de la vorera d'enfront ens deixessin tranquils a fi que entre tots poguéssim aconseguir una manera nova i més agradable de veure i de viure - les coses. És hora de fer les paus i de respectar la manera que té cada u d'estimar i de comportar-se. Si el cel no té per a tothom la mateixa blavor ni el sol la mateixa llum, deixem que tothom els prengui i se'ls miri a la seva manera; no, per això, el sol i el cel deixaran de tenir les mateixes gràcies. Depèn de nosaltres.

Després de rumiar-hi una mica, m'he decidit a fer un compendi dels fets universals i domèstics ocorreguts durant els darrers quarant-cinc anys, els quals han influït radicalment sobre la panoràmica del viure actual. Heu-vos-els ací:

A FORA:

- 1er. Derrota del feixisme a la darrera Gran Guerra.
- 2on. Elevació de Nord-Amèrica i l'URRS a la categoria d'arbrites del Món.
- 3er. Constitució de l'OTAN i del Pacte de Varsòvia.
- 4at. Celebració del Concili Vaticà II
- 5è. Aparició del terrorisme dins la panoràmica mundial.
- 6è. Filosofia de l'inconformisme.
- 7è. Rebel·lida de les noves generacions.
- 8è. Coronació de la Democràcia a Espanya.
- 9è. Estatut de Catalunya.

A CASA:

- 1er. Victòria del franquisme i eufòria natural dels seus adeptes.
- 2on. Desaparició de la pagesia.
- 3er. Afebliment potencial dels grans propietaris.
- 4at. Potenciació de la Indústria
- 5è. Mitjans de cultura més amples i més oberts.
- 6è. Una Església quasi lliure i força neutral.
- 7è. Una joventut oberta, independent i altruista.
- 8è. Crisi de les possibilitats laborals.
- 9e. Fonda apatia a tota militància política.

Si ens aturem a rumiar sobre els esdeveniments relacionats en l'anterior cronologia, quasi irrefutables en la llur totalitat, arribarem a la conclusió que la major part dels procediments socials i polítics fins ara en voga, han fet un capgirell estrepitos: tant que quasi no en queda res. I m'atreveixo a dir que el gran remei rau en els que saben girar-s'hi una mica d'esquena. Quan el que crida, desafina, l'intent de conversa resulta difícil i malaguanyat.

Per altra part, la periclitació dels partits polítics no representa altra cosa que l'afany de l'elector per a descobrir l'home idoni i exacte. Exemple: la repetida nominació de Suárez a Madrid i l'elecció de Jordi Pujol a Catalunya. Una conseqüència que fa pensar molt.

Fins ara, és ben cert, l'elector majoritari d'Arbúcies ha callat i ha deixat dir, però a l'hora de la veritat ha jugat amb independència la carta terrible i secreta del seu vot.

Una manera política de persignar-se. I amb la que cal comptar.

COL·LECCIONISTA DE CARTERETES I CAPSES DE LLUMINS.

Vaig començar a guardar-ne, al seixant-cinc va ser, sense creure ni pensar-me que amb elles res pogués fer.

Però l'any setanta-quatre exposició vaig presentar, dues mil cinc-cents quatre que a tothom molt van agradar.

I seguint el meu "hobby" per les moltes que puc contar, en disfruto amb deliri si capses noves puc trobar.

Jo les miro i les compto per si alguna em pot faltar, en el bloc jo les apunto per després tornar a buscar.

I amb constància i paciència les busco per tots cantons, jo les busco nit i dia àdhuc en altres Nacions.

I de la meua manera n'he aconseguides catorze mil i exposant amb gran fal·lera és la il·lustració que ara tinc.

MARTÍ GORDI I CULELL.

EL LLENGUATGE POPULAR

PREMSAR I SEURE

-Si observem el nostre llenguatge popular, hi trobarem un bon reguitzell de verbs que cal bandejar com a barbarismes, és a dir - com a verbs no catalans. De moment n'escollim dos dels més típics i arrelats: "apretar" i "sentar-se".

-En el primer cas, no hi ha en català un verb únic que pugui substituir en tots els casos el barbarisme "apretar. Podem veure els exemples següents:

-Si, quan ja són plens, encara volem encabir més coses en uns sacs, en un vehicle, etc., allò que fem és, *pitjar, premsar, atapeïr, entatxonar, prémer, estrènyer, etc.* però no pas "apretar".

-També podem dir, parlant del text d'un llibre, d'una revista o d'un diari, que és massa *espès o atapeït* però no "apretat".

-Quan una cosa no ajusta prou bé, i l'altra hi va baldera, quan s'ha afluixat una corda, ens cal *estrènyer més, cargolar, collar més fort, tibar, etc.*, però no pas "apretar".

-Podem *pitjar o empènyer* la porta, *pitjar o prémer* l'accelerador o la palanca.

-També podem dir que el sol *pica fort*, que el sol, el fred, la calor, *es fan sentir, que es fan notar*, però que "apreten".

-D'altra banda tenim potser més arrelat - encara, el verb "sentar-se". Creiem que seria molt convenient de bandejar aquest barbarisme, i dir, senzillament: *seure i asseure's*. Com a exemples tenim els següents: *Seu aquí*; en comptes de: "senta't" aquí.- *Aquells del davant que s'asseguin*; en comptes de: que "s'assentin".- *Mentre els uns juguen, els altres seuen.*; en comptes de: Mentre els uns juguen els altres estan "sentats".- *Quan arriba a casa, s'as seu de seguida*, en comptes de: Quan arriba a casa, s'"assenta" de seguida.

J. AULEDAS.

cultura, *cultureta*, culturassa

LA TERCERA EDAT

El grup de la tercera edat de la parròquia, va celebrar joiosament, la final de les seves activitats de la temporada, reunint-se, a les 12 del migdia del dia 26 de juny a la Capella de la Pietat. Després de la missa, continua la festa dinant plegats en un hostal de la vila, on es féu, també, un resum de les tasques realitzades i es formularen nous projectes per a recomençar la temporada vinent.

E X P O S I C I O

Amb la col.laboració de l'Obra Cultural de "La Caixa", i en la seva biblioteca, tindrà lloc els dies del 23 al 31 d'agost, una exposició de pintures del pintor barceloní LAPUENTE BALLESTER. Hi exhibirà la seva recent producció en la qual hi domina el paisatge a part d'altres temes. Us recomanem que hi doneu una passada.

CONCURS DE DIBUIX

En el concurs de dibuix ràpid, que organitzà la Conselleria de Cultura, el passat 24 de juny a la Plaça de la Vila, hi participaren una trentena de nens i nenes amb molt d'entusiasme.

El jurat era format per en Xavier Puigdevall, la Montserrat Cortés i l'Elsa Herro, que després de reunir-se per deliberar varen donar el següent veredict:

JORDI PLANAS	6 anys
FERRAN AMARGANT	7 "
XAVIER PLANAS	8 "
JOAN RIUMALLÓ	9 "
GEMMA PINO	10/11 "
JORDI IGLÉSIAS	12 "
NÚRIA MERCADER	13 "

LA GABELLA: I DESPRÉS DE LES FLORS....

Continuen els treballs de restauració a la Gabella. Cada vespre s'hi troben una colla de gent engrescada en aquesta tasca; tots els que hi vulgueu col.laborar, podeu ser-hi, hi ha feina per a tothom. La propera activitat que es pensa dur-hi a terme és una exposició d'objectes antics, per l'Onze de setembre. Si teniu a casa /

vostra alguna peça de l'any de la picor, o encara que no sigui tan vella, o si sabeu d'algú que en tingui, i si voleu deixar-la per aquesta exposició, podeu dir-ho a en Joan Illa o a en Salvador Tort.

Entre tots ho farem tot!.

Inteatrex

El passat dia 26 de juliol, va tenir lloc a la font de can Cassó, una representació teatral a càrrec del grup "Inteatrex", RICARD III. L'obra fou escrita per en Shakespeare l'any 1591. És la lluita del rei anglès, durant 31 anys, per arribar al capdamunt de l'escala, al poder; però és molt poc el temps que en pot gaudir.

Ricard III és la primera experiència d'aquest grup, que la representen per diferents pobles de Catalunya. Per aconseguir-ho, es posen d'acord amb els ajuntaments d'aquestes localitats a fi de garantir un mínim d'assistents i cobrir les despeses del muntatge. Si no s'arriba en aquest / mínim, l'ajuntament paga la diferència en forma de subvenció.

Inteatrex és un de tants d'altres grups teatrals que pretén promocionar el teatre i fer - despertar el gust de la gent en aquest camp.

d'una exposició, una obra d'art

Des da fa no massa temps, podem assegurar que ens hem adonat de la importància d'agrupar les persones de la tercera edat, per a facilitar entre elles el tracte, l'amistat i per què no, les inquietuds d'uns homes i d'unes dones que mereixen tot el nostre respecte i admiració.

Els dies 14, 5 i 16 de juny, vàrem poder contemplar en una de les sales de la rectoria, una mostra molt variada del treball d'unes persones que tenen encara molt per demostrar, hi havia pintures, labors de tota mena, cultius, plantes, fins i tot poemes.

Puc dir, sincerament, que em va complaure aquest fet, ja que mai no he dubtat dels bons coneixements, enginy, experiència i paciència dels nostres avis.

A tots ells, l'enorabona i endavant amb aquest entusiasme, que entre tots ho farem tot.

Mª CARME

Nota.- Pròximament, podrem llegir quelcom més d'aquest grup d'avis tan bon artesans.

L'INSTITUT

Dono les gràcies a PERXADA perquè acull la meua veu, per expressar, com a director, de l'I.N.B. Montsoliu, quatre coses referents a l'Institut, i també, per clarificar la meua actitud al front de la direcció.

Tothom sap ja que el que era abans Centre Homologat d'Ensenyament s'ha convertit, per decret, publicat al Bolletí Oficial de l'Estat, de 12 de Juny d'enguany, en Institut o I.N.B. (Institut Nacional de Batxillerat). Aquest és un pas molt important per a Arbúcies i per a la Mancomunitat, i s'ha d'agrair a totes aquelles persones que ho han fet possible, ja que representa un gran aventatge i no sols econòmic.

Ha de quedar molt clar que l'Institut és un centre d'educació i cultura. No sols ha de preocupar als educadors el fer penetrar dins del alumne uns coneixements científics sinó que també s'ha de vetllar per la seva formació integral: fer-los cultes, savis, i cada dia més humans, més persones honestes i civilitzades. A vegades es tendeix a descurar l'aspecte humanístic que és inherent a l'educació completa de l'estudiant.

M'agradaria que l'Institut fos una part ben inserida dins la nostra realitat social, històrica i geogràfica. I que es despertés en els alumnes la saludable curiositat vers el seu entorn immediat. Si per una part l'alumne ha d'accedir a la cultura general s'ha de familiaritzar, també, amb el seu contorn natural. En aquest sentit desitjaria potenciar treballs d'investigació geològics, botànics, d'antropologia cultural, sociològics, lingüístics, històrics, etc.

L'Institut està obert a totes les persones que vulguin prestar col.laboracions culturals. Tot el que és cultura i ciència ens interessa. I -ja que sóc d'Arbúcies- penso en persones concretes que sens dubte poden lliurar bons serveis. Igualment els pintors, historiadors, artistes, literats, trobaran a l'Institut la seva casa. A tots ells -que no esmento per no ofendre la seva modèstia- els convido.

Igualment voldria -i ho considero imprescindible per una bona tasca pedagògica afavorir les activitats extraescolars amb la col.laboració dels alumnes, pares i professors, com la creació d'una revista, lectures crítiques de pel.lícules, teatre fòrum, o escenificacions, viatges culturals i recreatius- totes dues coses són compatibles si se sap fer bé- etc. La qual cosa no vol dir distreure l'estudiant de les seves obligacions. No. Significa que ha de contemplar l'Institut amb una nova filosofia: ha de veure i trobar-hi el centre d'estudi - en tant quan l'estudi es innegociable, per dir-ho, en poques paraules- i al mateix temps un lloc d'estada plaent.

Per tot això demano als pares i alumnes ajut i també comprensió. En aquest aspecte vull aclarir que la "BÚSTIA DE SUGGERIMENTS" a l'entrada és perquè tothom pugui expressar les seves opinions sobre l'Institut i aportar d'aquesta manera idees que contribueixin a millorar la qualitat de l'ensenyament, que és el que tots volem.

A través de PERXADA o d'altres mitjans de comunicació procurarem mantenir informada l'opinió pública de la vida cultural del centre.

AGUSTÍ CASANOVA I MASFERRER.

NOTES SOBRE LA CISTELLERIA. EN "PERET" CISTELLER

Aquest ofici humil i senzill, però amb una flexibilitat i una capacitat d'adaptació poc freqüents el doten d'una personalitat inquieta, inestable, nerviosa, nòmada... apte per aquells contextos que possibiliten l'existència d'una activitat d'aquestes característiques. Simultàniament allí on es dona, entaula una constant lluita per subsistir, i es precisament aquesta capacitat de sacrifici i de lluita, junt a unes qualitats molt personals que li subministren un instint adaptatiu poc comú.

Si el context en el que es desenvolupa exigeix una vida semi-nòmada o nòmada (recordem que abans els cistellers anaven de més a més a fer cistells) s'amotlla a ell; si es mou en un context estable i tranquil busca carà la seva protecció i seguretat a través d'aquesta capacitat adaptativa. D'aquest ofici se n'han servit els gitanos, els pagesos, els burgesos, i els treballadors. Tots són gent que arrossegueu una història particular, però al cap i a la fi units per quelcom que sobrepassa les diferències socials, racials i ètniques: el coneixement artesà.

Què diferencia aquesta activitat de les altres? Com arriben aquestes facultats orientades a assegurar la supervivència de l'ofici?

El secret d'aquests plantejaments el desvetllem a través de les mateixes particularitats de l'ofici que deriven dels seus dos components essencials: la canya i el vímet. Ambdues matèries són flexibles i mal-leables. Aquestes dues matèries no necessiten eines pesades o poderoses que les amanseixin amb cops autoritaris: més aviat el que necessiten són unes eines àgils capaces d'entendre-les a través d'un coneixement mutu i compenetrat les mans.

Les mans, unes vegades suaus, altres dures, posseeixen aquesta estranya capacitat de fer visibles les idees enclaustrades dins el cervell. Tenen aquest estrany i quotidià poder de recordar, de transmetre, i perpetuar la nostra condició d'homes. Però és potser en la cistelleria on aquesta comunicació entre home i natura és més directe. Bé és cert que existeixen unes eines sense les quals el treball del cisteller es veuria enormement obstaculitzat; però també és cert que aquestes eines en una part del treball de l'artesà, en l'altra la més creativa, les mans galvanitzen tota l'atenció de l'observador. L'equip dels cistellers es limita a subsanar les limitacions naturals i físiques de la mà, però mentre les eines en el transcurs dels anys han estat sensibles a canvis i modificacions, les mans romanen allí sense cap substitut capaç d'imitar-les.

En definitiva, mans i matèria donen a la cistelleria aquest aire versàtil i flexible. Ara bé, aquesta flexibilitat no és res més que un mecanisme de defensa que té l'ofici. En l'actualitat aquest nomadisme tant genuí i característic de la cistelleria s'ha vist notablement amputat per una realitat estructural que la desborda.

En una era com la nostra on l'home de l'espai ("els astronautes") ens ha robat el romanticisme de la lluna, poca cosa pot fer l'home de la canya i el vímet. En aquests darrers anys les transformacions econòmiques i la tecnificació han anat arraconant paulatinament el cisteller i l'artesà en general.

En aquest primer capítol, hem vist a grans trets com és la cistelleria.... més ben dit, com havia estat la cistelleria. En el proper número de Perxada confio explicar els diferents impactes que ha rebut l'ofici arrel d'aquest procés de tecnificació i maquinització desenvolupat en aquests darres anys. Però el que em sembla més notable avançar i senyalar és explicar la manera de fer d'un home del nostre poble sense el qual aquest escrit segurament no s'hagués produït: En "Peret Cisteller".

VAGA

Com cada any en aquestes dates, mitjans de juny, primers de juliol, el sector del metall mitjançant els sindicats, elaboren unitàriament una plataforma, on hi queden reflectides les reivindicacions socials i salarials dels treballadors de cara als propers mesos del 1980-81, la qual es presentada seguidament al sector empresarial i s'enceten les negociacions per concloure, previ acord, amb la signatura del conveni.

Aquest és almenys l'esperit que porta a la mesa la comissió negociadora en tots els convenis. Enguany, però aquestes negociacions es poden qualificar de lentes i dures, havent-se hagut de recórrer a la convocatòria de vaga com a protesta i mesura de pressió, davant la postura de la part empresarial, ja que la seva contraoferta a la plataforma, no sols no representava cap millora, sinó que era clarament regressiva comparant-la amb el conveni vigent fins al 30 de juny, millores per altra banda, que s'havien aconseguit any rera any i que de cap manera no es podien deixar escapar.

El dia 17 de juliol va haver-hi, per tot això, vaga total, ja que per primera vegada van para totes les empreses del sector metal·lúrgic d'Arbúcies, sector que comprèn el 48% del cens laboral. La protesta fou per demostrar la disconformitat dels treballadors vers la plataforma presentada pels empresaris del ram.

A l'assemblea del dia abans -que va tenir una assistència massiva, i en la qual es van definir la postura i participació dels obrers de cada empresa-, es va quedar que seria una vaga activa i conscient -res de quedar-se a casa-. Per això a la concentració de l'endemà, a les 8 del matí a la placeta de can Reus s'hi van trobar cap a 350 treballadors.

A partir d'aquí i amb representants de tots els comitès d'empreses locals es va formar el comitè de vaga, i se'n varen establir hores d'informació del seu procés.

Tothom havia parat tret d'una empresa de 15 treballadors. En assemblea es va decidir d'anar-hi tots junts a dialogar-hi. Va ser una marxa a través del poble fins a arribar al taller. El comitè va parlar amb els treballadors, que després de discutir-ho entre ells van decidir de solidaritzar-s'hi, cosa que fou rebuda amb forts aplaudiments per tots.

A les 12 nova concentració, tal i com s'havia acordat. La informació a nivell de comarques gironines era que la vaga havia assolit de l'ordre del 80 al 90% de convocatòria, pobles com és ara Ripoll, Olot, Figueres, Banyoles...

Es va saber que diverses indústries de Breda i Hostalric no havien parat. Es formà un piquet informatiu que anà amb una quarantena de vehicles a parlar amb tota aquesta gent. Tothom s'hi va solidaritzar després del diàleg i a més a més s'integren al seguici.

Cal destacar que en tot moment va ser una vaga responsable i ben portada, i també que la guàrdia civil -atenent la petició dels sindicats-, va estar en tot moment al servei de l'ordre públic.

L' EQUIP

COSES DE CASA NOSTRA:

l'aigua

Caldes, Sant Hilari, Arbúcies, ... donen nom a Girona, a Catalunya i a Espanya, gràcies a l'aigua envasada. És per això aquest article, per recordar-vos aquest fet i perquè tots coneguem, respectem i estimem més, aquesta riquesa natural del nostre poble.

Tot i que el mercat de l'aigua envasada a Catalunya no ha assolit la importància que té en d'altres països europeus (França, Bèlgica,..), té una evolució creixent i és d'esperar que en el futur s'assoleixin unes cotes de consum semblants.

Aquesta activitat en relació a la resta d'Espanya ha aconseguit un desenvolupament clarament superior. El pes específic de Catalunya, en quant a consum, es pot xifrar en un 40% del mercat d'Espanya i, en producció, al voltant del 65%. Aquests percentatges indiquen clarament la importància del sector des d'un punt de vista "exportador" a la resta d'Espanya, essent simbòliques les vendes a Catalunya de marques que no tenen llurs manantials al Principat. També són de destacar les exportacions creixents, principalment en envàs de P.V.C., que realitzen diverses marques a diversos països i en especial a l'Orient Mitjà.

El sector el componen trenta marques, de diferent potencial econòmic i que signifiquen més de quatre mil llocs de treball entre producció, transport i distribució. Al marge de les diferents dimensions, en general els manantials disposen d'instal·lacions automàtiques, modernes i capaces de garantir una qualitat d'envasat irreprotxable. Diferents manantials mantenen a les seves plantes envasadores laboratoris d'anàlisi propis per a controlar sistemàticament tot el procés d'envasat.

Pot afirmar-se que el sector està realitzant una autèntica funció pública, no tan sols per la seva creació de llocs de treball, sinó donant opció al consumidor d'adquirir un producte, a preu just, que s'ha convertit en article de primera necessitat com a conseqüència de la paulatina degradació de l'aigua de l'aixeta, i també apleix una necessitat imposada pel turisme en facilitar-li un producte de qualitat, que estan acostumats a consumir en el seu país d'origen.

Per tot, cal veure amb optimisme el futur, malgrat les difícils circumstàncies econòmiques que el sector travessa, car la demanda d'aigua envasada, lògicament s'incrementarà dia a dia i tant les empreses que componen el sector / així com els cabals d'aigua de què disposen, són adients per créixer al ritme que marca el consum.

Per acabar, solament una breu consideració: respectem, estimem i siguem conscients d'aquesta riquesa natural que és l'AIGUA.

JOAN-FRANCESS SOLER I PIERA

-Professor de l'escola professional-

ESPORTS

PER: MARGARIDA NOGUERA
and
JAUME SUREDA

ESPOT, SANT MAURICI, PORTERRÓ, ESTANY LLONG, AIGUES TORTES, REFUGI LLEBRETA, i BOÍ. A veure qui s'hi anima.

Felicitem aquesta colla per la seva constància i ganes de treballar, i animem tota la gent interessada perquè es posin en contacte amb ells i de cara al futur facin moltes més sortides.

El muntanyisme, i al mateix temps l'alpinisme, en general, dintre la nostra vi la té poca dedicació.

Hi ha un grup que des dels seus inicis, dins l'escoltisme (ja fa uns deu anys) porten activitats d'aquest tipus.

Aquests nois formen una colla compacta i d'espesses activitats: CRIQUETS, GUI-LLA, JORBA, MAC, TERRI i VADO, com normalment els anomenem.

Allò més important per a iniciar-se en la pràctica del muntanyisme a més del sac de dormir i la motxilla són les ganes de caminar.

Algunes activitats dutes a terme per aquesta gent són unes sortides fetes al: Pre-Pirineu (Moixeró, Pedraforca...) Pirineu (Puigmal, Mont Perdut, Pica d'Estats, Aneto, Vignamal) Pics d'Europa, Cadí, Alps (Mont Blanc, Cerví) entre d'altres.

Per promocionar aquest esport es va convocar una sortida de cara al jovent interessat en practicar-lo i els resultats foren força decepcionants, ja que tan sols hi van participar una parella. Val a dir que l'ampliació del grup és una de les seves aspiracions - entre altres, ja que en el muntanyisme la convivència i la col.laboració són primordials.

Després dels treballs efectuats vénen els projectes a fer, n'és un la travessa d'Arbúcies a Sant Miquel del Fai, que durarà un cap de setmana i es farà a finals d'estiu.

De cara a les vacances, un itinerari per als aprenents, clàssic i molt bonic del Pirineu català, que es pot portar a terme amb uns tres dies de durada és:

ENDAVANT!

pesca

Si Arbúcies té la sort de tenir una de les rieres més netes de la comarca, Arbúcies també té la sort de tenir en la societat de pesca una de les millors societats, ja que només així -amb la col.laboració

de tots- és possible tirar endavant la societat, una societat, que amb l'esforç de tots va construir un viver de 14 metres de llarg per 2 metres d'ample, on actualment s'hi tenen unes 8.000 truites de totes mides, i fou inaugurat fa uns dos anys. El manteniment d'aquestes truites també costa, perquè s'alimenten d'uns cucs que es fan a la mateixa riera i d'un pinso que diàriament se'ls ha de donar, i en el que portem d'any se n'han menjat vint-i-dos sacs de vint-i-cinc quilos cada un.

Un dels projectes que té la societat és la construcció d'una carretera que arribi dins el viver i tantmateix d'un altre viver semblant a l'actual, però tot això, només pot ésser possible amb la participació de tots, perquè la societat no té un fons per poder llogar un paleta.

També a prop del viver hi tenen començada una casa d'uns vint-i-cinc metres quadrats amb un rec interior de 10 mts. de llarg per 0,50 mts. d'ample que servirà per al naixement de noves cries.

Desitgem a la societat uns bons resultats de la seva tasca, aconseguint tots els seus propòsits i que l'esport de la pesca vagi endavant.

ocellaires

La societat local d'ocellaires encara no està legalment reconeguda degut els inconvenients trobats per la legalització dels estatuts a l'administració central de Girona, pel fet d'ésser escrits en català i perquè alegaven que tenia més caire ecologista que esportiu. Fetes les degudes modificacions -"sobretot escrits en castellà"- fa uns cinc mesos que s'espera una resposta als papers presentats. Les instal·lacions que té la societat en una casa a prop de Pujals són fetes amb filat i hi troben ocells petits -cadernerres, Pinçons, verduns, gafarrons, Passarells, gorronecs, etc....- i ocell gros -faisans, perdius, tudons, etc....- que són atesos pels quasi setanta socis de la S.E.D.O.A.

Una de les facetes que porta a termini la societat és la caça amb vesc, una forma molt original d'agafar ocells i que consisteix en: Es porta un ocell igual al que es vol caçar dins una gàbia perquè serveixi de reclam, es talla una rama d'alzina o de boix i es planta a terra posant-hi al cim unes creuetes de vímet o plàstic, etc, degudament preparades. Quan s'acosta el passarell el reclam de la gàbia canta o crija, l'ocell baixa i com que normalment es posa sempre a les puntes més altes de la branca, hi queda agafat.

Els vesc pot ésser de grèbol o pí sintètic encara que generalment es fa servir el de grèbol.

Un dels objectius que s'ha proposat la societat és el d'organitzar un concurs de cant que es faria l'any vinent en una data

per decidir.

Una altra cosa que també tenen prevista, és la d'engrescar a la mainada perquè agafin afició i vagin a caçar.

Perquè l'ocell s'acostumi a sentir soroll i es torni manyac, costum molt antic és el de passejar-lo pel carrer dins d'una gàbia tapada amb un drap.

La societat des de les pàgines de Perxada dona les gràcies a tota la gent que els ha ajudat.

basquet

Al novembre passat es va publicar a Perxada el naixement del basquet femení a la nostra vila.

Hem deixat transcórrer uns quants mesos abans no hem tornat a posar-nos en contacte amb aquestes noies.

L'ambient en general és satisfactori ja que hi ha un bon nombre de nenes que hi participen i que van dels nou als dotze anys.

Amb l'arribada del bon temps l'entrenament és més continuat, ja que hi ha setmanes en què és diari.

Actualment estan a l'espera de jugar un partit amb el Sant Hilari i altres pobles de la comarca.

Fer conèixer el basquet juvenívol es una de les seves grans esperances i que l'afició vagi endavant són actualment les seves màximes aspiracions.

futbol

El C.D.A. es troba davant l'inici d'una nova temporada. Importants canvis a nivell directiu s'han portat a terme en aquests passats dies i així veiem com en Ricard Canals ha assumit -amb molta afició, per cert- la presidència del futbol arbucienc, un lloc difícil que potser tindrà en ell a la persona més indicada.

El primer equip local farà front a una temporada decisiva. Després de la pèrdua de categoria, l'ascens a 1ª regional és l'únic objectiu possible i per això no s'han escatimat gastos en els fitxatges d'uns jugadors de categoria que han costat molt de convèncer i alguna despesa per damunt del que és normal.

La plantilla que iniciarà els entrenaments el dia 29 de juliol i que serà dirigida i preparada per l'ex Pinedenc FRANCESC MONTERO serà:

- Porters: De Haro (Calella), David (Farners) i Plana (Jovenils)
- Defenses: Ferrer, F. Camps, Bohils, Martí, Vilà (Farners), Navas (Cerdanyola), i Camps (Calella).
- Centre-Campistes: Recarens, M. Prat, Pidemunt (Jov.), Leal (Manresa), Culell (Farners) i Olivella (Calella).
- Davaners: Riumalló, Salazar (Pineda), Vergés (Malgrat) i Gener (Malgrat).

També és possible la incorporació d'en Jaume Pastells així com dels juvenils Arnó, Maixenchs i Prat.

Els partits de preparació previstos per a començar en forma el campionat el 7 de setembre al camp del Vilarroja, són el dia 3 d'agost contra el Palafolls; el 10 contra el Canovelles; el partit de Festa Major del dia 17 contra l'Hostalric; el dia 24 contra el Pineda i el dia 31 partit de torna-visita a Palafolls.

Esperem que d'aquesta plantilla se li'n tregui tot el fruit que és capaç de donar, perquè l'afició local que ha aguantat amb resignació el descens de categoria, mereix la satisfacció d'un ascens que no es pot fer esperar.

ACLARIMENT : L'organització del trofeu Cromados Valdiviejas dóna les gràcies a tots els col.laboradors i recorda que es recolliren 23.000 ptes. que foren lliurades al Col.legi "Jesús Infant", al mateix temps que agraiex al Col.legi Català d'Arbitres el permís concedit a en Pere Canaleta per arbitrar la final de l'esmentat torneig.

JUDO

Tal com déiem a la Perxada nº 7, però amb un petit retard(perquè en lloc del 25 de Maig va ésser l'1 de Juny) vàrem poder celebrar el dinar de germanor amb els nostres companys de Ceret que ens tornaren així la visita que feia poc els havíem fet nosaltres.

Tot va anar molt bé, fins i tot el bon temps ens va acompanyar per poder-ho fer a l'aire lliure, cosa que fins l'últim moment, no es va veure clara.

Va haver-hi xais, amanides, bon vi, fruita, etc., etc. i molt bon ambient, que és el més considerable i la millor manera de compensar la feina que sempre porta per als organitzadors aquest tipus de diades.

Els dies 28 i 29 de Juny, el nostre Club, va desplaçar-se amb un autocar a Masnou - per a prendre part en el "Trofeu interclubs" que organitzava el Judo Masnou en motin de la seva Festa Major.

Hi havia deu clubs participants, entre ells el nostre i, a part d'algunes dificul-

tats que sorgiren per motius d'organització, que ens feren estar sense dinar fins a les 6 de la tarda, ja que nosaltres teníem l'intenció d'ésser a Arbúcies a migdia i la cosa es va allargar moltíssim, vàrem quedar finalment classificats de la següent manera:

- Categoria de més de 16 anys i menys de 74 Kg.
2on. classificat: JOSEP Mª DALMAU
- Categoria de 14 a 16 anys
3er. classificat: JAUME MASÓ
- Categoria de 12 a 14 anys
1er. classificat: JOSEP CANALS
2on classificat: JOAN CANALS
3er classificat: MATEU VALLS
- Categoria de 10 a 12 anys
2on classificat: JOAN FERRANDO
- Categoria de 8 a 10 anys (masculina)
2on classificat: XAVIER FAIXEDES

- Categoria de 8 a 10 anys
(femenina)

-1^a classificada:
Mª FARNERS AYMERICH

-2^a classificada:
ANNA LLORELLA

-3ª classificada:
ROSER PONS

El diumenge doncs, tots aquests judoques tornaven a casa després de molt suar amb un diploma per a cada participant a més de medalles per als finalistes.

Penso doncs que mereixen un Visca!

Mª CARME

L'ANY NACIONAL DE LA TRUNFA

"Oye pàtria mi aflicción"..., la dècada dels vuitanta comença el seu tarannà trunfaire -no triomfaire com la del 40- amb un quantió excendent d'un tubèrcul anomenat vulgarment patata, trunfa o papa al perdut "plus ultra" de l'imperi.

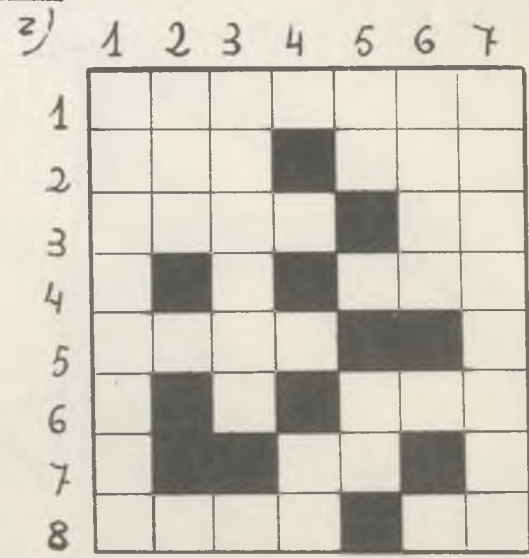
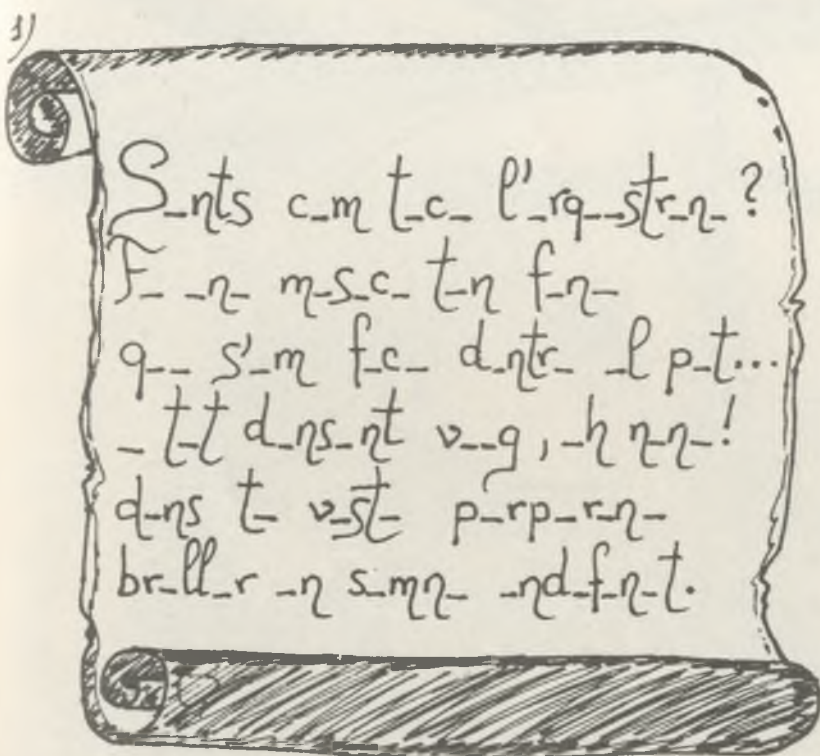
De tot aquest maremàgnun en té molta culpa el "maldito y pérfido inglés", descendent de ralea "judeo-masónico-no marxista", d'en Drake i la Isabel I "la-que-queda-per-vestir-sants" i que ara no en té prou en no deixar-nos menjar la fruita madura -en tant de temps potser ja és podrida- de Gibraltar, que enguany ens obliga a consumir patates-trunfes-papes àpat sí àpat també, fent reviure els millors tecs de la postguerra nacional i sindicalista, perquè en un primer moment / s'ha negat a importar-ne.

Bé que podríem nomenar l'any 80 com l'Any Nacional de la Trunfa, ja que per ajudar els pagesos d'arreu de la península s'ha d'incloure-la en qualsevol taula que vulgui fer gala d'autèntica ciutadania. I així en menjarem de bullides, de fregides, de guisades, de vídues, acompanyades o acompanyants, traduïdes, sofisticitzades...; i tot fent l'obligat rot del bon pair tindrem, una vegada més, la satisfacció d'haver contribuït en la bona marxa del país, i si "contribuir da derecho a exigir" caldrà fer-ho ben aviat: no fos cas que s'esbravés.

PUIGVÍ I FUNOLLET

entreteniments

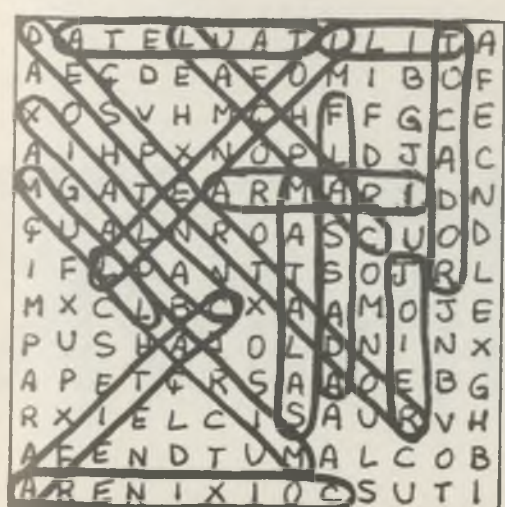

HORITZONTALS.- 1. Revista mensual que es publica a la comarca de la Selva. 2. Nom de lletra. Gran extensió d'aigua. 3. Nom de dona. 4. Nom d'un pantà català. 5. Nom de lletra. 6. Planta per fer amada. 7. El primer. 8. Ala de molí de vent. Afirmació (al revés).
VERTICALS.- 1. Una cosa més que bé. 2. Nom d'un producte purgant. 3. Allò que deixem després d'haver passat. 4. Consonant. Vocals. 5. Part d'una persona (al revés). Campió. 6. Donarà. 7. Nom d'una vila selvatana.

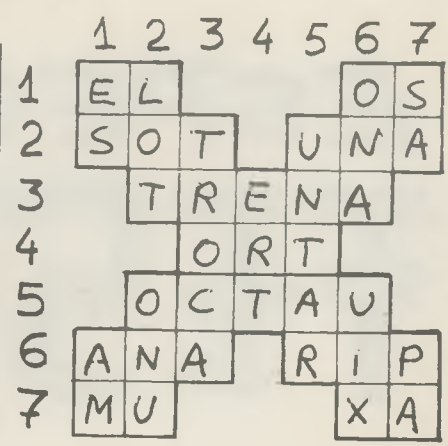
Si hi poseu les vocals que hi manquen, podreu llegir uns versos de les "Galanies d'Envelat" d'en Ramon Ferrer i Monplet.

SOLUCIONS:

1er.:

2on.: MOTS ENCREUATS:

3er.: CONCERT

ESPECIAL **FESTA MAJOR**